

WIADOMOŚCI Z PROWINCJI

NUMER 38 - 4/2021 • ROK XXXV

Biuletyn Informacyjny Prowincji Św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych W Polsce

ŚWIĘTO PROWINCJI

w numerze między innymi:

GDAŃSK: IMIENINY WIKARIUSZA PROWINCJI

W święto św. Andrzeja Apostoła w kaplicy św. Anny w Gdańsku odprawiona została Msza Święta w intencji solenizanta o. Andrzeja Lengenfelda, Wikariusza Prowincji.

GDYNIA: JUBILEUSZ CHÓRU SYMFONIA

W niedzielę 19 grudnia uroczymie dziękowaliśmy Bogu za 90 lat istnienia chóru «Symfonia», który od 1947 r. jest związany z naszą franciszkańską parafią w Gdyni.

WÜRZBURG: KAPITUŁA NAMIOTÓW

W dniach od 14 do 16 października, z różnych stron Niemiec i z zagranicy, zjechali się do Würzburga bracia w habitach o różnych kolorach i kroju.

ŚLUBY WIECZYSTE

WOTUM DZIĘKCZYNNNE DLA MATKI MIŁOSIĘRDZIA

Poprzedni Minister prowincjalny, o. Jan Maciejowski, w kaplicy ostrobramskiej złożył obietnicę, że po otrzymaniu konwentu w Wilnie, Prowincja ofiaruje Matce Miłosierdzia wotum.

Kiedy Archanioł Boży Gabriel przybył do Panny Maryi, aby zwiastować jej radość wielką, całe niebo zamarło w bezruchu. Aniołowie z niecierpliwością oczekiwali jej odpowiedzi na zaproszenie skierowane do Niej przez samego Boga do poczęcia i narodzenia Bożego Syna.

Co stałoby się z nami, gdyby Maryja to zaproszenie odrzuciła? Czy Bóg znalazłby inną drogę zbawienia ludzkości? Tego nie wiemy. Wiemy jednak, że Maryja od samego początku była w objęciach Boga, była przez Niego formowana i nie dotknął Jej grzech pierworodny. Czy więc Ta, której Bóg powierzył tak wiele, nad którą czuwał i zechciał powierzyć to, co miał najcenniejszego, Swojego Syna, mogła powiedzieć Bogu "nie"?

Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany. Zapowiedź proroka Izajasza wypełniła się w dziejach ludzkości, a dzięki Maryi i Jej ufności, każdy człowiek, a więc i każdy z nas, korzysta z daru zbawienia przyniesionego na ziemię przez Chrystusa.

Drodzy bracia w Zakonie i Prowincji, gdziekolwiek posługujecie i głosicie tę radosną nowinę o Narodzeniu Pana, życzę Wam, aby On obdarzał Was siłą w kroczeniu za Nim na franciszkańskiej drodze. Życzę Wam radości, której źródłem na zawsze pozostanie Boża dziecina. Życzę wam odwagi, bo moc przychodzącego Pana jest w stanie pokonać wszelki lęk. Gdy świat wokół pręży muskuły, życzę Wam pokoju serca: zaufajcie do końca, tak jak Maryja.

Wam, drogie siostry klaryski, które kontemplujecie oblicze Pana dniem i nocą, życzę wierności Temu, który nigdy nas nie zawiódł.

Wszystkim Wam, moi drodzy, kochanym rodzicom, rodzeństwu, rodzinom, dobroczyńcom, przyjaciołom, grupom działającym przy naszych klasztorach, współpracownikom i wszystkim wiernym, życzę, by te święta, były dla nas okazją do stawania się bliższymi Bogu i drugiemu człowiekowi. Niech radość i pokój płynące od Bożej dzieciny wypełniają nasze serca i pozwalają z optymizmem patrzeć w przyszłość. Niech zawierzenie i ufność okazana Bogu przez Maryję, będzie dla nas wskazówką w kroczeniu za Panem.

Błogostawionych Świąt Narodzenia Pańskiego i Dobrego Nowego Roku, tego z serca Wam życzę.

a. Wojciech Kulig
Minister prowincjalny

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2021/2022 W ŁODZI ŁAGIEWNIKACH

1 października we franciszkańskim seminarium w Łodzi Łagiewnikach odbyła się inauguracja roku akademickiego 2021/2022.

Uroczystości rozpoczęły się Eucharystią, której przewodniczył o. Grzegorz Bartosik, Minister prowincjalny Prowincji warszawskiej.

Z kaplicy bracia udali się do auli, gdzie nastąpiło odczytanie sprawozdania z działalności seminarium w minionym roku akade-

mickim oraz wręczenie nagród za najlepsze wyniki w nauce.

Kolejnym punktem inauguracji była immatrykulacja braci z pierwszego roku. Tym razem do seminaryjnej wspólnoty dołączyło trzech kleryków, którzy otrzymali indeksy z rąk ks. prof. dr. hab. Marka Talara, prodziekana UKSW.

Na zakończenie uczestnicy inauguracji wysłuchali wykładu pt. «Temporalne aspekty relacji Bóg-stworzenie. Inspiracje filozoficzno-naukowe», wygłoszonego przez o. dk. dr. Artura Przechowskiego, który w tym roku obronił swoją rozprawę doktorską na Wydziale Filozofii KUL.

WYŻSZE SEMINARIUM DUCHOWNE
OO. FRANCISZKANÓW
ŁÓDŹ - ŁAGIEWNIKI

TRANSITUS 2021

Co roku, 3 października, w każdej franciszkańskiej świątyni odbywa się nabożeństwo Transitus, upamiętniające przejście św. Ojca Franciszka z ziemi do nieba.

Święty Franciszek z Asyżu, zwany Patriarchą Ubogich, rozstał się z tym światem w sobotę wieczorem trzeciego października 1226 r. Miał wtedy czterdzieści

pięć lat życia, od dwudziestu lat czynił pokutę, a od dwóch lat nosił na rękach, nogach i boku rany Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Zachęcamy do wysłuchania

dwóch homilii wygłoszonych podczas nabożeństwa Transitus w Gdyni i w Ostródzie.

GDYNIA

OSTRÓDA

Na zdjęciach Transitus w Gdyni

ŚWIĘTO PROWINCJI 2021

„Ogłaszam, że istniejąca w Polsce Prowincja Matki Bożej Niepokalanej, decyzją Kapituły Generalnej Nadzwyczajnej, która miała miejsce 26 lutego 1986 r., została podzielona na dwie prowincje i że nowa prowincja powstała pod tytułem św. Maksymiliana M. Kolbego” - tymi słowami z Dekretu wydanego 19 marca 1986 r., a więc okrągłe 35 lat temu, ówczesny minister generalny, o. Lanfranco Serrini, powołał do istnienia franciszkańską Prowincję św. Maksymiliana M. Kolbego w Polsce, krócej nazywaną też Prowincją gdańską. Świętowanie jubileuszu zostało włączone w tegoroczne obchody Święta Prowincji, które miały miejsce dokładnie w dniu 35 rocznicy zakończenia pierwszej kapituły nowoutworzonej Prowincji, tj. 9 października 2021 r. Spotkanie zostało również połączone z obchodami 25-lecia obecności braci z Prowincji gdańskiej w Ekwadorze i odbyło się w niedawno otwartym klasztorze w Inowrocławiu. Wśród uczestników znaleźli się bracia z klasztorów Prowincji na terenie Polski, Włoch i Litwy.

Obchody Święta Prowincji rozpoczęły się od powitania przybyłych gości przez gwardiana inowrocławskiego klasztoru o. Daniela Pliszkę oraz poprowadzonej przez niego Modlitwy przedpołudniowej. Bezpośrednio po liturgii uczestnicy wysłuchali wykładu pt. «Franciszkański Inowrocław», poświęconego tematowi wielowiekowej obecności franciszkanów w mieście oraz jej znaczenia dla duchowości, kultury oraz życia codziennego inowrocławian. Autorem prelekcji był prof. Edmund Mikołajczak, honorowy obywatel Inowrocławia, wyróżniony odznaką Zasłużony Działacz Kultury, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz państwowym Złotym Krzyżem Zasługi.

W południe rozpoczęła się uroczysta Eucharystia, której przewodniczył Minister prowincjalny o. Wojciech Kulig. W wygłoszonej homilii wyszedł od ostatniego zdania odczytanej Ewangelii, wskazując, że Ta, która „słuchała i wypełniła słowo Pana”, była przede wszystkim Maryja. Zaproszenie do słuchania pozostaje jednak tak samo aktualne dla nas dzisiaj, bo Słowo Pana jest niezmiennie, choć zmieniają się zwyczaje i tradycje. Maryja pozostaje zatem dla nas wzorem, ale też i wyrzutem. - Pan dał nam w Ewangelii słowa zachęty, że jeżeli będziemy słuchać i strzec Jego Słowa, będziemy błogosławionymi - mówił dalej o. Wojciech. - Pan błogosławi słuchanie sercem, czyli poznawanie

słowa nie tylko intelektualnie, ale pozwolenie mu na wejście do serca - zauważył. W ten sposób bracia mają się stawać „strażnikami słowa” we współczesnym świecie, w którym to słowo nierzadko próbuje się zagłuszyć.

W drugiej części homilii Minister prowincjalny wskazał, w jaki sposób temat słuchania odnosi się do obchodzonego jubileuszu. - Dzisiaj dziękujemy Opatrzności Bożej za 35 lat nieustannego wstuchiwanie się w Słowo Pana, by w pełni podjąć i wypełnić Jego wolę - mówił. - Dziękujemy za każdego brata, za wszystkie dzieła, które tworzą specyficzny charakter naszej Prowincji. Póki mamy czas, Bracia, czynmy dobro!

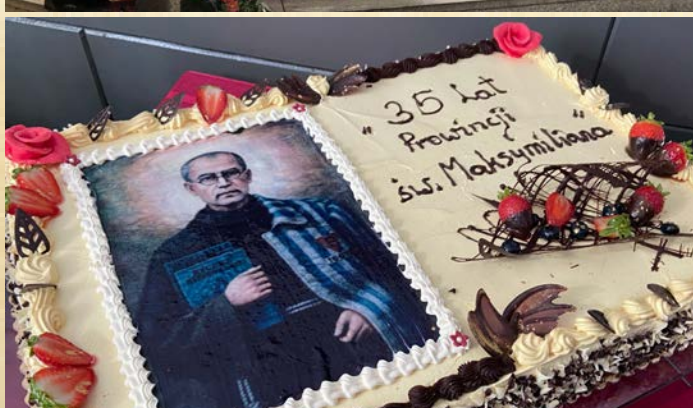
Zgodnie z tradycją w czasie Eucharystii nastąpiło też wręczenie medalu z hasłem «Amore pro Amore», tzn. «Miłością za Miłość».

W tym roku odznaczenie zostało przyznane panu Markowi Woźniakowi, marszałkowi woje-

wództwa wielkopolskiego, który tym samym został włączony w modlitwy dziękczynne odmawiane w klasztorach franciszkańskich oraz wpisany do specjalnej Księgi Dobrodziejów Prowincji.

Obchody Święta zakończyły

się Nieszporami poprowadzonymi przez Wikariusza Prowincji o. Andrzeja Lengenfelda oraz końcowym słowem i błogostawieniem Ministra prowincjalnego.

WOTUM DZIĘKCZYNNNE DLA OSTROBRAMSKIEJ MATKI MIŁOSIERDZIA

W dniu 21 października 2021 r. o. Wojciech Kulig, Minister prowincjalny, przekazał do Sanktuarium Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia wotum dziękczynne za odzyskanie klasztoru w Wilnie.

Wotum zostało zamówione przez Prowincję św. Maksymiliana M. Kolbego w Polsce i wykonane przez pracownię złotniczą pana Szymona Arendarskiego w Straszyńcu. Ozdoba ma formę znaku TAU wykonanego ze złota o grubości 1,5 mm. Długość i szerokość wotum wynoszą odpowiednio 38 mm i 36 mm. Na przedniej części wotum widnieje napis: „Za odzyskanie klasztoru dziękujemy Ci Matko”.

Wotum zostało zawieszono w Sanktuarium w czasie walnego spotkania federacji FEMO i w obecności uczestniczących w nim braci, wśród których był o. Carlos Trovarelli, Minister Generalny Zakonu.

Klasztor w Wilnie - stolicy Litwy - został odzyskany przez Zakon w 2017 r., po wielu latach zmagania i modlitw. Ponowne poświęcenie obiektu miało miejsce w dniu 27 sierpnia 2017 r. i dokonał go J. Eks. ks. abp Gintaras Grušas, Metropolita Wileński. Podczas jednego z wcześniejszych spotkań gwardianów i przełożonych poprzedni Minister prowincjalny, o. Jan Maciejowski, w kaplicy ostrobramskiej modlił się o powrót franciszkanów do wileńskiego konwentu i złożył obietnicę, że po otrzymaniu wymienionej łaski Prowincja ofiaruje Matce Miłosierdzia wotum.

POSTULAT 2021/2022

W sobotę 30 października w Gnieźnie odbyła się uroczysta Eucharystia, w czasie której nastąpiło oficjalne rozpoczęcie postulatu. Obrzęd wprowadzenia kandydatów został poprowadzony przez o. Grzegorza Bartosika, Ministra prowincjalnego Prowincji warszawskiej oraz o. Andrzeja Lengenfelda, Wikariusza Prowincji gdańskiej, którzy tradycyjnie nałożyli kandydatom krzyże Tau, które w tym roku wyjątkowo zostały połączone z relikwiami błogostawionych męczenników z Pariacoto.

W tym roku postulat liczy 16 braci, 8 z Prowincji warszawskiej, 6 z Prowincji gdańskiej oraz 2 z krakowskiej. Magistrem postulatu jest o. Piotr Okrój.

Hebrajska litera Tau oznacza znak zbawienia, o którym można przeczytać w Księdze Ezechiela: „Pan rzekł do niego: «Przejdź przez środek miasta, przez środek Jerozolimy i nakreśl ten znak TAW na czolach mężów, którzy wzdychają i biadają nad wszystkimi obrzydliwościami w niej popełnianymi»” (Ez 9,4). Św. Franciszek, zgodnie ze współczesną mu nauką Kościoła, widział w tym znaku zapowiedź krzyża Jezusa Chrystusa i tak bardzo go umiłował, że

dziś rozpoznaje się w nim jednej nych elementów duchowości z najbardziej charakterystycznych franciszkańskiej.

JESIENNE SPOTKANIE PRZEŁOŻONYCH

W dniach od 8 do 10 listopada 2021 r. w Domu św. Maksymiliana w Gdańsku odbyło się spotkanie przełożonych. Rozpoczęło się ono konferencją o. Piotra Stanisławczyka, Sekretarza Generalnego ds. Formacji w Zakonie, zatytułowanego „Co robić z trudnym bratem”. Głównym punktem spotkania były sprawozdania i następujące po nim dyskusje. Z racji trwającej pandemii część uczestników brała udział poprzez platformę Zoom.

REGIONALNY DZIEŃ FORMACJI

9 grudnia 2021 r. odbył się jesienny regionalny dzień formacji w formie wideokonferencji online. Prelekcję wygłosił o. dr Stanisław Jaromi, przewodniczący REFA (Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu); dotyczyła ona miejsca ekologii w charyzmacie franciszkańskim.

**REGIONALNY
DZIEŃ FORMACJI**
9 GRUDNIA, 15.00-18.00
o. Stanisław Jaromi

«REQUIEM» W 80. ROZCHNICĘ ŚMIERCI ŚW. MAKSYMILIANA

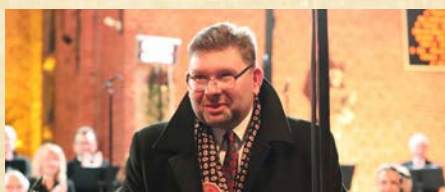
Maj 1937 r. był wyjątkowym momentem w historii gdyńskich franciszkanów. Wtedy to o. Maksymilian M. Kolbe poświęcił kaplicę pw. św. Antoniego, stanowiącą podwaliny obecnego kościoła franciszkanów. W roku 2021, a więc w 80. rocznicę męczeńskiej śmierci świętego, z okazji jubileuszu w świątyni zabrzmiało okolicznościowe «Requiem» autorstwa Pawła Łukaszewskiego w wykonaniu Polskiego Chóru Kameralnego.

Podczas koncertu wystąpili: Roberta Mameli - wybitna włoska sopranistka, Adam Krużel - baryton związany na stałe z operą w Ratzbonie, Polski Chór Kameralny «Schola Cantorum Gedanensis»

oraz najstynniejsza polska orkiestra «Sinfonia Varsovia» pod kierunkiem Jana Łukaszewskiego.

Koncert dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu

pochodzących z Funduszu Promocji Kultury. Dofinansowanie zostało przyznane w ramach programu «Muzyka», realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca.

REKOLEKCJE NA WĘGRZECH

W dniach od 25 do 30 października 2021 r. w Petőfiszállás odbyły się rekolekcje dla Braci z Delegatury węgierskiej.

Wzięło w nich udział siedmiu Braci, którzy zjechali się do malowniczo położonego ośrodka rekolekcyjnego w Petőfiszállás, wioski leżącej na południu Węgier. Pogoda w tych dniach była iście wiosenna (nawet 17 stopni), a warunki w domu - znakomite (w istocie, franciszkanie zostali podjęci niczym królowie).

Rekolekcje wygłosił o. Mateusz Stachowski, zaś tłumaczeniem zajął się br. György Huszka.

Po duchowych ćwiczeniach Bracia z klasztoru w Eger (o. Paweł Cebula i br. Hunor Zsóka) podjęli rekolekcyjną z iście węgierską gościnnością i przyjaźnią.

Az Úr adjon neked békességét!

KANONICZNA WIZYTACJA GENERALNA W PROWINCJI

Zgodnie z listem Ministra generalnego o. Carlosa Trovarellego z dnia 29 września 2021 r. w Prowincji gdańskiej rozpoczęła się kanoniczna wizytacja generalna. Zadanie wizytatora zostało powierzone o. Tomášowi Lesňákowi, Asystentowi Generalnemu federacji FEMO.

Wizytacja rozpoczęła się 22 listopada i najpierw objęła klasztor Delegatury prowincjalnej na terenie Węgier i Rumunii.

29 listopada 2021 r., w Święto Wszystkich Świętych Zakonu Se-

rafickiego, o. Tomáš spotkał się z Zarządem Prowincji w celu rozpoczęcia wizytacji klasztorów na terenie Polski. Rano przewodniczył Eucharystii poprzedzonej odśpiewaniem hymnu do Ducha

Świętego, a w ciągu dnia wzięło udział w obradach Rady Prowincjalnej, w czasie których ustalili program i cele wizytacji.

IMIENINY WIKARIUSZA O. ANDRZEJA LENGENFELDA

W święto św. Andrzeja Apostoła w kaplicy św. Anny w Gdańsku o godz. 12.00 odprawiona została Msza Święta w intencji solenizanta o. Andrzeja Lengenfelda, Wikariusza Prowincji.

Wśród zgromadzonych gości znaleźli się: Asystent generalny o. Tomáš Lesnák, Wikariusz Prowincji krakowskiej o. Mariusz Kozioł, Rektor seminarium o. Piotr Żurkiewicz, Wicerektor o. Jacek Korsak oraz Bracia przybyli z całej Prowincji.

Słowo Boże w czasie Eucharystii wygłosił Minister prowincjalny o. Wojciech Kulig.

ŚLUBY WIECZYSTE

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, 8 grudnia 2021 r., odbył się obrzęd złożenia ślubów wieczystych przez dwóch Braci z Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego w Polsce: br. Przemysława Walczaka oraz br. Kacpra Wiatra.

Obrzęd profesji miał miejsce w czasie Eucharystii o godz. 11.00 w Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia Pani Gniezna i Bł. Jolenty, której przewodniczył Minister prowincjalny o. Wojciech Kulig. W liturgii uczestniczyli też m.in. krewni neoprofesorów oraz ich obecni guardianowie: o. Mariusz Fałkowski oraz o. Robert Zbierański, a także inni bracia z Prowincji, a wśród nich klerycy z WSD w Łodzi-Łagiewnikach oraz wspólnota postulancka z Gniezna.

- Podobnie jak Maryja i Wy, drodzy Bracia Kacprze i Przemku, posłżcie za głosem Boga, przyjdźcie Jego powołanie. Odpowiedzieliście na nie, nie znając i nie zważając na przyszłość. Podjęliście pewne ryzyko, ale to Boże ryzyko, które tak jak w przypadku Maryi, i w waszym życiu przynie-

sie wielkie owoce - mówił w homilii o. Prowincjał.

- Złóżcie śluby życia w ubóstwie, w posłuszeństwie i czystości. Każdy z nich jest tak samo ważny, wartościowy, w kroczeniu za Tym, którego św. Franciszek tak bardzo umiłował - kontynuował.

- W naszym kroczeniu za Chrystusem dążymy do świętości, a praktykując ewangeliczne rady, mamy coraz bardziej stawać się znakiem dla świata.

- W dzisiejszym chaotycznym świecie, który nie wiadomo, po co i dokąd tak pędzi, będziecie zobowiązani zachować te trzy śluby: ubóstwa, posłuszeństwa i czystości. Nie zawsze będzie to łatwe, bo ubóstwo często kojarzy się dzisiaj bardziej z niezaradnością życiową niż cnotą, bo posłuszeń-

stwo kojarzy się bardziej z odbieraniem wolności niż z rezygnowaniem z niej na rzecz Jezusa, bo czystość jest przez współczesnego człowieka często obśmiewana i z sentymentem odrzucana jako przeżytek. Składając te trzy śluby i żyjąc nimi, będziecie mieli sposobność dać świadectwo temu, że jest jednak inaczej, że każdy z nich ma konkretny cel i niesie przesłanie dla człowieka, który stoi obok.

Po zakończonym obrzędzie Bracia Przemysław i Kacper złożyli podpisy w księdze profesji złożonej w wymowny sposób na ołtarzu, a na zakończenie liturgii tradycyjnie podziękowali swoim Rodzinom, Formatorom oraz Tym, którzy wspierali ich na drodze powołania.

JUBILEUSZ CHÓRU «SYMFONIA»

W Niedzielę 19 grudnia podczas Mszy Świętej o godz. 13.00 uroczymie dziękowaliśmy Bogu za 90 lat istnienia chóru «Symfonia», który od 1947 r. jest związany z naszą franciszkańską parafią w Gdyni.

Okolicznościowej Mszy Świętej przewodniczył Minister provincialny, o. Wojciech Kulig. Jak zauważył na wstępie homilii, przypadające na dzień obchodów czytania mszalne stanowiły już wyraźne zaproszenie do radości z przyjścia na świat Boga. Zaproszenie to jest tym pilniejsze, że żyjemy w czasach związanych z dużym poczuciem niepewności. Jak powiedział o. Wojciech: - W tych czasach, kiedy pandemia zbiera swoje żniwo, kiedy politycy i wojska prężą muskuły, kiedy wydawać by się mogło, że pokój na ziemi znowu jest wątpliwy i powodów do radości jest coraz mniej, my chrześcijanie musimy razem ze św. Elżbietą wydać okrzyk radości na wieść o Panu, który przychodzi w łonie Maryi nie tylko do domu Elżbiety i Zachariasza, ale i do naszych serc, do naszych domostw, do naszej ojczyzny. Radość z Narodzin Pana musi pozostać w nas bez względu na to, co dzieje się wokół. Tylko z Chrystusem możemy przetrwać to, co wydaje się dla nas trudne i nie do przejścia.

- Tej radości w oczekiwaniu na przyjście Pana towarzyszy nam dzisiaj również inna radość, a mianowicie 90 rocznica powstania chóru «Symfonia» - kontynuował Minister provincialny. - 90 lat, to znaczący odcinek czasu. W tym okresie chór podnosił rangę wielu nabożeństw i wielu uroczystości i w tym Sanktuarium Matki Nadziei i św. Maksymiliana, ale nie tylko tutaj. Ze strony duszpasterskiej jest to bardzo pozytywne zjawisko. Z niektórymi uroczystościami chór tak moc-

no się zrózł, że dziś trudno sobie wyobrazić przebieg uroczystości i kościelnych i państwowych w tejże parafii bez Jego śpiewu.

Podstawową powinnością stworzeń jest oddanie chwały Temu, który powołał je do istnienia, a więc uwielbienie Boga. Jak przypomniał o. Wojciech: - Świat roślinny i zwierzęcy, cała przyroda czyni to przez sam fakt swego istnienia. Człowiek jednak, jako najdoskonalsze stworzenie, powinność tę wypełnia w sposób nieco inny, bo w sposób rozumny. Jako istota, która swe myśli i uczucia może wyrażać słowem, chce to uczynić jak najlepiej. Dlatego w historii swoim słowom nadał różne wyrazy ekspresji, mocniejsze czy słabsze, wyższe czy niższe, innymi słowy wyrażał je w dźwiękach i łączył je z melodią. - W ten sposób każdy kult na ziemi był związany z muzyką i śpiewem, czego szczególnym przykładem są starotestamentalne psalmy oraz liturgia chrześcijańska. Jak zauważył Minister provincialny: - Po Mszy Świętej, w której pieśni są właściwie dobrane i trafiają w nasze serce, wracamy do domu podniesieni na duchu, odmienieni, zbudowani. Czasami słowa i wykonanie jakiejś pieśni trafiają w nasze serca swoją głębią i wyjątkową melodią bardziej niż najlepsze kazanie. (...) Z jednej strony te dźwięki przybliżają nam potęgę Boga, a z drugiej strony ukazują naszą kruchość i podległość Stwórcy. Współbrzmienie dźwięków, czyli harmonia może wytworzyć niesamowite, piękne efekty, których doświadczamy podczas Eucharystii i nabożeństw,

i których doświadczymy dzisiaj po raz kolejny podczas koncertu tuż po Eucharystii.

- Dzisiejszy jubileusz, 90 lat istnienia chóru, to wielka radość - podsumował o. Wojciech. - Możemy porównać [tę] naszą radość do radości Elżbiety, której dziecię porusza się w łonie, czując w pobliżu obecność Jezusa. Moi drodzy chórzyci, Bogu niech będą dzięki za waszą obecność przy tej parafii. (...). Na ręce Pani Dyrygent Bogny Swiżło składam wyrazy wdzięczności dla Was wszystkich, kochani chórzyci, za każdą dobrze wykonaną pracę, każdy głos i dźwięk oddający chwałę Panu, a cieszący nasze serca i dusze. Bogu niech będą dzięki za każdego z Was. Jednocześnie życzę Wam, by na zawsze pozostawało w Was pragnienie chwaleń Pana Boga śpiewem i radowaniem naszych serc i uszu pięknym wykonaniem różnorodnych utworów. Niech Pan Wam wszystkim błogosławi. Amen.

Po liturgii odbył się zapowiadany koncert, podczas którego wręczono nagrody dla zasłużonych członków chóru. Wśród odznaczonych znalazła się wspomniana wyżej Bogna Swiżło, która od stycznia 2009 r. pełni w chórze zadanie dyrygenta, Danuta Bałmucka, prezes chóru oraz członkowie z długoletnim stażem wykonawczym.

Chór «Symfonia» powstał w 1930 r. z inicjatywy grona przedstawicieli ówczesnej inteligencji gdyńskiej. Jako pierwszy opiekę nad zespołem sprawował ks. kan. Teodor Turzyński, proboszcz gdyńskiej parafii NMP Królowej Polski.

W pierwszych latach działalności chór współpracował z kompozytorem Feliksem Nowowiejskim, który wielokrotnie sam podejmował się dyrygowania w czasie koncertów. W latach 1939-1945 działalność chóru została przerwana przez działania wojenne. Po wyzwoleniu Gdyni, w kwietniu 1945 r., «Symfonia» na nowo zaczęła dawać koncerty, a w 1947 r. jej siedzibą został franciszkański ko-

ściół pw. św. Antoniego na Wzgórzu św. Maksymiliana.

W czasie swojej 90-letniej historii chór «Symfonia» uczestniczył w ponad 750 koncertach, konkursach i festiwalach w kraju i za granicą. W tym okresie zdobył wiele nagród, dyplomów i wyróżnień, wśród których jest m.in. medal «Gdynia Za Zasługi» przyznany w 1986 r. przez Miasto Gdynia oraz odznaczenie «Pro Eccle-

sia et Populo» przyznane w 2012 r. przez Archidiecezję Gdańską za działalność na rzecz Kościoła.

Zapraszamy do przeczytania relacji z obchodów jubileuszu chóru «Symfonia», która została opublikowana w tygodniku «Gość niedzielny»

«PACZKA NA KRESY» - AKCJA, KTÓRA ZAANGAŻOWAŁA AMERYKAŃSKICH ŻOŁNIERZY NATO

- Przyjechaliśmy na Wileńszczyznę, żeby wręczyć paczki świąteczne dla mieszkańców podwileńskich miejscowości. Jednak najważniejsze w tym wszystkim jest spotkanie z drugim człowiekiem, pokazanie mu przez ten materialny gest, że pamiętamy, że życzymy mu wszelkiego dobra na święta i że w taki sposób chcemy być razem. - dzielił się swoimi spostrzeżeniami Cezary Jurkiewicz z Polskiej Fundacji Narodowej, która od lat jest jednym z głównych patronów i partnerem akcji «Paczka na Kresy», organizowanej przez Fundację «Kresy w potrzebie. Polacy - Polakom».

DZIELIĆ SIĘ DOBROCIĄ SERCA

W sobotę, 18 grudnia, paczki były rozdawane w czterech miejscowościach - Rukojniach, Miednikach, Niemieżu i Ławaryszkach. Co ciekawe, wolontariuszom z Polski na pomoc przybyło kilkunastu żołnierzy z Batalionowej Grupy Bojowej NATO z Bemowa Piskiego (w większości Amerykanie, ale była jedna przedstawicielka Rumunii) - którzy rozdawali dary dla mieszkańców gminy miednickiej. Amerykańscy żołnie-

rze nieprzypadkowo zostali zaangażowani do jednej z akcji dobroczynnych, organizowanych przez

Polską Fundację Narodową.

- Dzisiejsze wydarzenie jest konsekwencją naszej współpracy

z Batalionową Grupą Bojową NATO z Bemowa Piskiego: z żołnierzami ze Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Rumunii i Chorwacji w ramach projektu Zwiastun. Podczas jednego z wyjazdów, gdy odwiedziliśmy miejscowości tak zwanej polskiej ściany wschodniej, rozmawiali ze mną o tym, jak działamy w okolicach świąt Bożego Narodzenia. Opowiedziałem o wydarzeniu «Paczka na kresy» i nagle dowódca powiedział: - To my jedziemy z wami. - No i w taki sposób znaleźli się tutaj - opowiada Cezary Jurkiewicz.

WSPÓLNE DZIEJE WIELU NARODÓW

W piątek, 17 grudnia, natowscy żołnierze mieli okazję zwiedzić Wilno. Wszak jednym z kierunków współpracy Polskiej Fundacji Narodowej z żołnierzami NATO stacjonującymi w Macierzy jest pokazanie im pięknego dziedzictwa Rzeczypospolitej Obojga Narodów, unii, którą tworzyły kraje Europy Środkowowschodniej i jak piękne i bogate tradycje sojuszu tych krajów pozostawił w świadomości ludzi wielu narodowości, religii i kultur do dzisiaj zamieszkujących Polskę, Litwę, Białoruś, Ukrainę.

- Dzisiaj zwiedzaliśmy Wilno, miejsce, gdzie kiedyś była Polska, poznaliśmy, jak ważną rolę pełniło kiedyś dla Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Wraz z moim dowództwem szukaliśmy sposobu zaangażowania się w pomoc dla lokalnej społeczności. Kiedy dowiedzieliśmy się o możliwości przekazania paczek świątecznych dla ludzi będących w potrzebie, to stwierdziliśmy, że będzie to najlepszy sposób na spełnienie naszego chrześcijańskiego obo-

wiązku - w rozmowie z «Tygodnikiem» zauważył kapitan Byron Adams. Żołnierz przyznał, że przed przybyciem do Polski, nie mieli w świadomości, jak bogatą historię tworzyły Polska i sąsiednie kraje. - W szkole na lekcjach historii skupiamy się w większości na historii Europy Zachodniej, teraz, myślę, wielu z nas inaczej spojrzy na Polskę i jej znaczenie w dziejach Europy - zauważył Adams.

ŻOŁNIERZE NATO NA WILEŃSZCZYŹNIE

Piątkowe zwiedzanie Grodu Giedymina żołnierze zwieńczyli w klasztorze franciszkańskim, gdzie ojciec Marek Adam Dettlaff podjął gości kolacją i opowiedział o historii franciszkańskiego klasztoru i kościoła pw. Wniebowzięcia NMP na Piaskach. Goście zapoznali się z projektami, które na terenie franciszkańskiego kompleksu realizuje Polska Fundacja Narodowa. Zrobili wspólne zdjęcie przed figurą Matki Bożej, która obecnie znajduje się w klasztorze, a przed

którą powstańcy styczniowi, wyruszając do walki, składali przysięgę wierności Bogu i Ojczyźnie.

Poznanie historii Litwy nie skończyło się dla amerykańskich gości na stolicy. Bowiem w Miednikach, gdzie włączyli się do akcji rozdawania paczek, odwiedzili memoriał znajdujący się na pograniczu litewsko-białoruskim, upamiętniający mord, którego dopuścili się w 1991 r. sowieccy żołnierze, strzelając do litewskich celników. Złożyli kwiaty i zapalili znicze tutaj oraz na grobach akowców i pod Krzyżem Katyńskim na miednickim cmentarzu. Amerykańscy żołnierze byli szczerze poruszeni tym, jak lokalna społeczność czci i szanuje pamięć tych, którzy oddali swe życie na wojnie.

LEKCJA DOBROCI I HISTORII

Prawie 700 paczek trafiło do osób samotnych, emerytów, będących w potrzebie w czterech gminach na Wileńszczyźnie. Pracowało nad nimi ponad 200 wo-

lontariuszy - a byli to przede wszystkim uczniowie ze szkół na Mazowszu.

- Młodzież bardzo chętnie włączyła się do pomocy. Dla nich to też lekcja historii, kiedy odkryli, że te tereny są częścią naszej wspólnej historii. Do rozdawania paczek w okolicach Wilna włączyło się ponad 60 osób, harcerze, uczniowie, ale też ich rodzice - opowiadała Agnieszka Skowrońska, podkreślając, że to też swojego rodzaju nauka miłości, podejścia do drugiego człowieka, empatii: żeby w okresie przedświątecznym zająć się nie tylko sobą, ale też pomyśleć o innych.

- Na Wileńszczyznę po raz pierwszy trafiłem jeszcze w połowie lat 90. Jako harcerz byłem zaangażowany do pomocy i wspierania harcerstwa na Litwie. Zapoznałem się wówczas ze śp. ks. Markiem Gładkim, z którym połączyła nas przyjaźń. Ten świątobliwy kapłan tak wiele pomysłów realizował w swojej parafii w Podbrzeziu, gdzie go niejednokrotnie

odwiedzałem - z nostalgią wspomina Marcin Kurpios z Polskiej Fundacji Narodowej.

Akcje te odbywają się dwa razy do roku - na Boże Narodzenie i na Wielkanoc, z przerwą w ubiegłym roku z powodu pandemii. Paczki docierały też na Białoruś, jednak obecnie ten kraj jest zamknięty dla podobnych przedsięwzięć. Niemniej jednak, jak zauważyli organizatorzy, do potrzebujących na Białorusi udało się dotrzeć poprzez organizację Caritas. Natomiast przedstawiciele Polskiej Fundacji Narodowej odwiedzili w tym roku Ukrainę. Jak zauważył Cezary Jurkiewicz, wsparcia udzielają niezależnie od narodowości lub wyznania religijnego.

SPRAGNIENI INNEGO CZŁOWIEKA

Organizatorzy akcji podkreślają, że w porozumieniu z proboszczami parafii i starostami dary zostały przekazane najbardziej potrzebującym, samotnym, emerytom, osobom, które otrzymują

rentę, matkom samotnie wychowującym dzieci. Np. w Miednikach akcja «Paczka na Kresy» odbyła się w tym roku po raz pierwszy. Jak zauważyła starosta Miednik Renata Bogdanowicz, do gminy trafiło w tym roku 150 paczek.

- Dzięki pomocy ojców franciszkanów - ojca Józefa Makarczyka, proboszcza Miednik i ojca Marka Dettlaffa - udało się nam nawiązać kontakt z organizatorami akcji «Paczka na Kresy». Cieszymy się, że są ludzie, którzy w taki nietatwy czas chcą się dzielić dobrocią serca. Wiem, że te osoby, do których trafiają paczki, najbardziej są stęsknione kontaktu z innymi. Okres pandemii, gdy wszyscy byli w zamknięciu, bardzo dał się im we znaki - dzieliła się swoimi spostrzeżeniami starosta gminy.

Podczas pobytu w Miednikach Królewskich gospodarze zabrali gości również na zwiedzanie zamku.

Teresa Worobiej
Fot. autorka

AKTUALNOŚCI Z KLASZTORÓW

POLSKA

DARŁOWO

KONSERWACJA ŚCIAN KOŚCIOŁA

Dobiegł końca pierwszy etap konserwacji ścian franciszkańskiego kościoła w Darłowie. Prace są wykonywane w ramach projektu pt. «Renowacja i konserwacja elewacji Kaplicy Księżęcej w Kościele pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Darłowie» dofinansowanego z budżetu państwa.

Przeprowadzone prace konserwatorskie obejmowały najpierw dezynfekcję elewacji zaatakowanych przez mchy i porosty (wykonaną przy pomocy preparatów

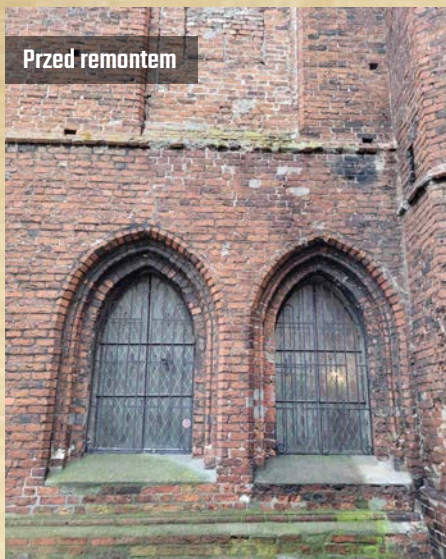

Przed remontem

Algat oraz Boramon firmy Altax), oczyszczenie kamiennych funda-

Po remoncie

Przed remontem

mentów oraz elewacji ceglanych ze szkodliwych nawarstwień (metodą ablacji laserowej), przegląd i ewentualne wykucie cegieł, które wymagały wymiany a także usunięcie wtórnego uzupełnienia cementowego oraz betonowego parapetów przy oknach oraz na ceglanej odsadźce.

Wszystkie ubytki uzupełniono następnie nowymi ceglami, które zostały wyprodukowane w taki sposób, aby swoim rozmiarem i kolorem nie różniły się od oryginalnych. Wzmocniono też osłabione strukturalnie cegły i spoiny oraz naprawiono pęknięcia i szczeliny w murze, a ubytki w ceglach uzupełniono barwionymi zaprawami mineralnymi. Głębsze ubytki spoinowania wykonano zaprawą mineralną o właściwościach, uziarnieniu i kolorze zbliżonymi do materiału oryginalnego.

Dzięki przeprowadzeniu wymienionych prac ściany zostały przygotowane do drugiego etapu prac, czyli odbudowy Kaplicy Księżęcej w jej oryginalnych wymiarach i kubaturach.

ZADUSZKI

W naszym Kościele pod koniec października odbyły się „Zaduszki” w wykonaniu uczniów z Zespołu Szkół Morskich w Darłowie. Spotkanie miało atmosferę zadumy i modlitwy i zostało zorganizowane w dwóch turach, w których wzięło udział w sumie 800 uczniów ze szkoły średniej.

Po remoncie

KONCERT ŚWIĄTECZNY

26 grudnia w naszym kościele Mariackim odbył się koncert najpiękniejszych utworów świątecznych. Wydarzenie urzekło nie tylko profesjonalnym wykonaniem utworów, ale też piękną aranżacją wnętrza świątyni.

WARSZTATY WYKONYWANIA OZDÓB ŚWIĄTECZNYCH

W naszej parafii odbyły się dziecięce warsztaty wykonywania ozdób świątecznych. Akcja miała na celu integrację dzieci oraz budowanie duszpasterstwa najmłodszych.

Zaduszki

KATECHEZA W DUCHU EKUMENICZNYM

W listopadowym numerze «Gościa Niedzielnego» można było przeczytać o katechizacji prowadzonej przez ojca Adriana Zalewskiego, który na lekcjach religii oprócz wyznawców Kościoła rzymskokatolickiego naucza uczniów z 3 innych denominacji chrześcijańskich: Prawosławia, wspólnot Zielonoświątkowych oraz ze wspólnoty protestanckiej «Kościół Boży w Chrystusie».

Koncert świąteczny

Warsztaty

szych i została przeprowadzona we współpracy z Siostrami Franciszkankami od Pokuty i Miłości Chrześcijańskiej.

Siostry nie od dziś pomagają w działalności charytatywno-katechetycznej franciszkanów z Darłowa. Od października br. siostra Michalina zaczęła przykładowo prowadzić korepetycje z matematyki dla uczniów ze szkoły średniej. S. Paula i s. Izabela oprócz katechezy dzieci i młodzieży w szkole podjęły natomiast inicjatywy pomagające przybliżyć młodzież do Kościoła.

O świątecznych warsztatach w darłowskiej parafii franciszkanów ukazał się artykuł w «Gościu Niedzielnym» pt. „Żeby w parafii były dzieci”.

DOBRA

WIZYTA BRACCTWA ŚW. JAKUBA APOSTOŁA

W dniu 12 grudnia br. odwiedziło nas Bractwo Św. Jakuba

Apostola z Lęborka. Członkowie wspólnoty uczestniczyli we Mszy

Świętej o godz. 12.00, po której podziękowali o. Romanowi za 8 lat współpracy. Bogu niech będą dzięki za Stróżę relikwii Św. Jakuba Apostoła i za nasze Sanktuarium w Lęborku!

WIECZÓR UWIELBIENIA

W sobotę, w wigilię I Niedzieli Adwentu (27 listopada br.) Katolicka Szkoła Uwielbienia poprowadziła Wieczór Uwielbienia. Najpierw była Eucharystia, na-

stępnie konferencja nt. «Jaki jest Bóg, kim jest dla mnie, i jak Światłość wchodzi w moją ciemność», później modlitwa uwielbienia i modlitwa przed Najświętszym Sakramentem oraz indywidualna modlitwa wstawiennicza.

WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO

Rok temu w czasie Wigilii o. Benedykt był w szpitalu zakaźnym, stąd w klasztorze była nas trójka. W tym roku nie tylko, że byliśmy w komplecie, ale nasza wspólnota powiększyła się dodatkowo o dwóch braci z Seminarium, o. George'a i br. Marka. Wspólnie spędzony czas dostarczył nam wiele radości, którą widać na zdjęciach braci.

PRACE RENOWACYJNE ELEWACJI KOŚCIOŁA ŚWIĘTEJ TRÓJCY

Od kilku lat sukcesywnie prowadzimy prace renowacyjne elewacji naszego kościoła. W niektórych miejscach ceglane ściany były na tyle zniszczone, że fragmenty odpadającej ceramiki oraz spoin zagrażały przechodniom i niszczyły dachy przylegających do kościoła zabudowań. W katastrofalnym stanie znajdowały się ceramiczne, koronkowe szczyty zachodnie kościoła i kaplicy św. Anny. W minionym roku udało się przeprowadzić konserwację północnej elewacji prezbiterium kościoła Świętej Trójcy oraz wykonać prace remontowo-konserwatorskie na połowie elewacji południowej korpusu głównego. Tym samym, aby w całości zakończyć żmudne i kosztowne prace konserwatorskie elewacji kościoła, prezbiterium i kaplicy św. Anny wystarczy poddać remontowi zaledwie połowę elewacji południowej korpusu (od strony Muzeum Narodowego). Mamy nadzieję tego dokonać w roku 2022. Za pomoc w realizacji zadania dziękujemy Gminie Miasta Gdańska oraz MKDniS.

oTJ

SPOTKANIE Z DR. ZYGMUNTEM OSTROWSKIM Z PARYŻA

4 października w naszej sali duszpasterskiej w domu ryglowym odbyło się spotkanie z dr. Zygmuntem Ostrowskim z Paryża. Pan Zygmunt jest synem polonijnego działacza w Wolnym Mieście Gdańsku, który 1 września 1939 r. jako pierwszy z naszych rodaków został aresztowany i następnie zamęczony

w niemieckim obozie koncentracyjnym w Sztutowie.

Dr. Ostrowski przeżył śmierć kliniczną, był emisariuszem rządu francuskiego do negocjacji z terrorystami w Sudanie. Zajmował się też ratowaniem dzieci w Afryce. Było to niezwykle spotkanie z człowiekiem głębokiej wiary, mocno zaangażowanym w pomoc bliźniemu, zwłaszcza tym najbardziej potrzebującym ludzkiej miłości.

«ODDECH SŁOŃCA» - SPOTKANIE Z MISJONARZEM

17 października na Mszach Świętych gościliśmy długoletniego franciszkańskiego misjonarza z Ugandy o. Bogusława Dąbrowskiego z prowincji krakowskiej. Ojciec Bogusław promował i rozprawdzał swoją najnowszą książkę o doświadczeniach posługi misyjnej w Afryce «Oddech Słońca». Po Mszach Świętych na dziedzińcu można było porozmawiać z autorem i otrzymać od niego autograf. Ojciec Dąbrowski przed kilku laty był u nas ze swoją pierwszą książką misyjną zatytułowaną «Spalić paszport». Miło zauważyć, że książki o. Bogusława, opisujące niezwykle przygody i doświadczenia misjonarza, napisane barwnym językiem, cieszyły się poprzednio i również tym razem dużym wzięciem, a rozmowom z misjonarzem nie było końca.

RENOWACJA I REMONT ORGANÓW Z KAPLICY ŚW. ANNY

Rozpoczął się długo oczekiwany remont organów z kaplicy św. Anny.

Ze względu na swój katastrofalny stan organy w kaplicy Świętej Anny, przy naszym kościele Świętej Trójcy w Gdańsku, musiały zostać poddane gruntownej renowacji. Przez kilka ostatnich lat w zasadzie w ogóle nie grały. Organiści korzystali z instrumentu elektronicznego.

Szczęśliwie w roku 2021 udało się rozpocząć prace. Na początku został w pełni odnowiony prospekt organowy wraz z piszczałkami prospektowymi. Prace te zostały częściowo wsparte przez Wojewódzkiego Pomorskiego Konserwatora Zabytków. Rozpoczął się również remont samego instrumentu. Prace prowadzi firma organmistrzowska «SLJ BUDOWA ORGANÓW» Szymona Januszkiewicza z Pruszcza Gdańskiego.

O nadzór nad renowacją instrumentu poprosiliśmy dr. hab. Andrzeja Szadejkę (biorąc pod uwagę sukces odbudowy organów z dużego kościoła i ważną w tym dziele pomoc Pana Andrzeja, mamy gwarancję na udaną realizację kolejnego projektu).

Koszt całości projektu to ponad 450 tys. zł. Dotąd udało się nam pozyskać 160 tys.

Jeśli wszystko będzie przebiegało zgodnie z planem, prace remontowe zakończą się jesienią 2023 r.

oTJ

ORGANY W KOŚCIELE ŚWIĘTEJ ANNY

Organy w kościele św. Anny pozostają w cieniu wielkich organów Mertena Friese z kościoła św. Trójcy, ale ich historia jest nie mniej ciekawa i obfitująca w dramatyczne zwroty. Pierwszy znany nam niewielki instrument organowy zbudował w naszej kaplicy Georg Nitrowski w 1650 r. Organy były naprawiane w latach

1685 i 1699. W 1710 r. przeszedł w posiadanie organmistrza Andresa Hildebrandta, który otrzymał je w rozliczeniu za zbudowanie zupełnie nowego instrumentu, którego prospekt możemy podziwiać do dzisiaj. Były to pierwsze samodzielnie zbudowane organy tego słynnego gdańskiego organmistrza. 12-głosowy pozytyw z jednym manuałem, do którego w 1888 r. Julius Witt dobudował pedał z dwoma głosami, dotrwał aż do początku dwudziestego wieku. Obecny kształt brzmieniowy zawdzięczamy Otto Heinrichsdorffowi, który miał swój warsztat nieopodal kościoła św. Trójcy na ulicy Żabi Kruk. W 1911 r. zbudował on za historycznym projektem zupełnie nowy pneumatyczny instrument posiadający dwa manuały, pedał i 11 głosów. To jedyny instrument tego budowniczego, który istnieje obecnie w Gdańsku.

Po długoletnich zmaganiach i rekonstrukcji wielkich organów w kościele św. Trójcy przyszedł wreszcie czas na remont i tego instrumentu. Niestety, wbrew wcześniejszym nadziejom, po dokładniejszych oględzinach, okazuje się, że organy oraz osiemnastowieczny prospekt, ze względu na działalność drewnojadów wymagają większej naprawy, niż początkowo sądziliśmy. Dlatego też, aby wykonać te naprawy zgodnie ze sztuką organmistrzowską i konserwatorską, musieliśmy się lepiej do tego przygotować i zebrać więcej środków na przewidywane prace. Mamy nadzieję, że cały proces renowacji zakończy się za trzy lata. Liczymy na wsparcie naszych działań, których celem jest zachowanie dziedzictwa naszego kościoła, w taki sposób, aby jak najlepiej służyło ono obecnemu i przyszłemu pokoleniom.

Andrzej Szadejko

SCHOLA FRANCISZKAŃSKA

Z inicjatywy naszego nowego organisty pana Macieja Jachimowicza powstała profesjonalna schola - z zamiarem przeobraże-

nia się w przyszłości w chór działający przy naszym kościele. Inauguracja odbyła się 13 listopada - w 10 rocznicę koronacji obrazu Matki Bożej Miłosierdzia z kaplicy św. Anny. Tego dnia pan Maciej ze scholą prowadził *Akatyst* - starożytny hymn ku czci Najświętszej Marii Panny. Wielu mogło doświadczyć piękna śpiewu płynącej z lektorium w dużym kościele. Kolejny raz schola miała okazję wykazać się w czasie Pasterki. Choć kolędy wszyscy znają... ale prawdziwy sprawdzian nadejdzie w Triduum Paschalne.

75 ROCZNICA PRZYWIEZIE- NIA Z WILNA DO GDAŃSKA KOPII OBRAZU MB MIŁO- SIERDZIA I UMIESZCZENIA JEJ W KAPLICY ŚW. ANNY ORAZ 10 ROCZNICA KORONACJI WIZERUNKU

75 rocznica przywiezienia z Wilna do Gdańska kopii obrazu MB Miłosierdzia i umieszczenia Jej w kaplicy św. Anny oraz 10 rocznica koronacji Wizerunku, to ważniejsze doświadczenia duszpasterskie przy naszym franciszkańskim ośrodku w Gdańsku w roku 2021.

Uroczystości poprzedziła nowenna, którą rozpoczęliśmy rekolekcjami maryjnymi. Rekolekcje poprowadził o. dr Michał Nowak Prowincjalny Asystent ds. Rycerstwa Niepokalanej. Warto zaznaczyć, że o. Michał na koniec rekolekcji przyjął do Rycerstwa ok. 40 osób.

W ramach nowenny odbywały się krótkie koncerty prowadzone i animowane przez naszego organistę pana Macieja Jachimowicza, a także okolicznościowe wykłady i prelekcje m.in. profesora Andrzeja Szadejki: „Organ w kaplicy św. Anny w Gdańsku - historia i założenia renowacyjne”.

Główne uroczystości jubileuszowe w naszym kościele odbyły się w sobotę 13 listopada - dokładnie w 10 rocznicę koronacji Obrazu. O godz. 17.15

śpiewaliśmy *Akatyst* - starożytny hymn ku czci Najświętszej Marii Panny. Nabożeństwu z asystą naszych franciszkańskich kleryków z Łodzi przewodniczył o. Karol Wesołowski, Prowincjalny Asystent Ruchu Światło-Życie. O godz. 18.00, przy sporej frekwencji wiernych, celebrowaliśmy uroczystą Eucharystię, której przewodniczył i słowo wygłosił Metropolita Gdański ks. Arcybiskup Tadeusza Wojda SAC.

ODBUDOWA ZEGARA NA WIEŻY KOŚCIOŁA ŚWIĘTEJ TRÓJCY W GDAŃSKU

Pochodzący z początku XVIII w. zegar wieżowy na naszym kościele spłonął w trakcie działań wojennych w 1945 r. Szczęśliwie ocalał zabytkowy mechanizm zegarowy gdańskiego mistrza J. A. Horna, który (w dużej mierze dzięki wsparciu finansowemu Grupy Energa) po konserwacji i rekonstrukcji tarczy wewnętrznej na przełomie lat 2016/2017 został wyeksponowany wewnątrz kościoła jako zabytek techniki.

Warto podkreślić, że zabytek ten, ustawiony przy wejściu do zakrystii, cieszy się dużym zainteresowaniem odwiedzających naszą świątynię. W roku 2018 (głównie dzięki finansowemu wsparciu MKiDN) przeprowadziliśmy gruntowną konserwację elewacji wieży zegarowej. Wreszcie w minionym roku, dzięki Fundacji LOTOS, udało się odbudować zegar z czterema tarczami.

Jak wiadomo dostęp do wieży jest niezwykle utrudniony - jest ona położona pomiędzy korpusem kościoła i zabudowaniami Muzeum Narodowego (naszego dawnego klasztoru). Stąd transport tarcz rekonstruowanego zegara odbywał się przez zdemontowane fragmenty połaci dachu nad prezbiterium.

Po zakończeniu prac montażowych zegara w tych miejscach odtworzyliśmy lukarny, które istniały na dachu przed 1945 ro-

kiem. Uroczyste uruchomienie zegara odbyło się 12 grudnia o godz. 12.00. Odtąd w okolicy naszego

kościółka można usłyszeć wybijające na gongu godziny wskazywane Ręką Bożą (każda z tarcz posiada

tylko jedną wskazówkę zwieńczoną tzw. Manus Dei).
oTJ

GDYNIA

WYKŁADY NT. GODNOŚCI I POWOŁANIA KOBIETY

W naszym parafialnym kościele od 12 października 2021 r. do 4 stycznia 2022 r. trwa cykl wykładów poświęconych «Godności i powołaniu kobiety». Wykłady odbywają się co drugi wtorek o godzinie 19.00 i są prowadzone przez Panią dr Dorotę Dźwig.

ZAPRASZAMY NA CYKL WYKŁADÓW

Godność i powołanie kobiety

Spotkania poprowadzi dr Dorota Dźwig

w nauczaniu Edyty Stein (św. Teresy Benedykty od Krzyża)

1. KIM JESTEM JAKO KOBIETA? KOBIETA W BIBLI (12.10.2021)
2. JESTEM KOBIETĄ - BY KOCHAĆ I BYĆ KOCHANĄ (26.10.2021)
3. OD BIBLIJNEJ EWY DO EWY XXI W. OD GRZECHU DO ŚWIĘTOŚCI - NARAZA (09.11.2021)
4. KOBIETA - POTRZEBA "OD ZABAZ", KIM JESTEŚ KOBIETĄ? (23.11.2021)
5. JESTEM OBLUBIENICĄ STWORCY - CO TO ZNACZY? (27.12.2021)
6. „NIEWIASTĘ DZIELNĄ KTÓŻ ZNAJDIET JEJ WARTOŚĆ PRZEWYŻSZA PERŁY” (PRZ 31,10), KIM JESTEM W OCZACH BOGA (21.12.2021)
7. „BĘDZIESZ PRZESZLICHNĄ KORONĄ W RĘKACH TWOJEJ BOGA” (IZ 62,1-4)(04.01.2022)

Gdzie? Kościół Franciszkanów (Parafia św. Antoniego na Wzgórzu św. Maksymiliana) Kiedy? Wtorek, godz. 19.00

REQUIEM

W naszej parafii w sobotę, 30 października, o godz. 19.30 odbył się koncert «Requiem - w 80 rocznicę męczeńskiej śmierci św. Maksymiliana Kolbe» autorstwa kompozytora prof. Pawła Łukaszewskiego.

W koncercie wystąpili: Polski Chór Kameralny Schola Cantorum Gedanensis, soliści: włoska sopranistka Roberta Mameli i Adam Krużel z opery w Regensburgu oraz orkiestra Sinfonia Varsovia. Dyrygował prof. Jan Łukaszewski.

WSZYSCY ŚWIĘCI NA POLANCE

W sobotę 30 października o godz. 16.00 wraz ze Wspólnotą Rodzin św. Maksymiliana zorganizowaliśmy rodzinne spotkanie pt. «Wszyscy Święci na polance». Spotkanie miało miejsce na Po-

lance Redłowskiej. W planie były m.in.: rodzinna gra terenowa - «Znajdź leśnego świętego», ognisko i zabawy z okazji Uroczystości Wszystkich Świętych.

ZADUSZKI JAZZOWE

XXIII Tradycyjne
Zaduszki Jazzowe

2 LISTOPADA (wtorek) 2021 / godz. 19.30
KOŚCIÓŁ OO. FRANCISZKANÓW, GDYNIA UL. UJEJSKIEGO 40

prowadzi: Joanna Knitter i Leszek Dranicki

skomponowali: Agnieszka Brenzak, Krzysztof Duda, Przemek Dyakowski, Jakub Hajdun, Darek Herbasz, Artur Jurek, Maksymilian Kreft, Janusz Mackiewicz, Artur Mazur, Aleksandra Monko-Allen, Jacek Siodlarek, Roman Sierarski, Paweł Urowski

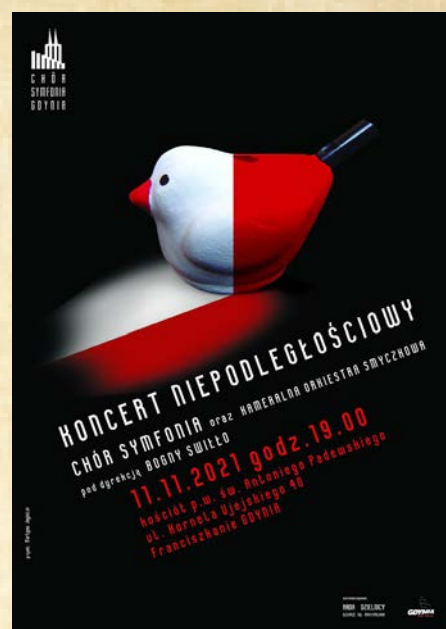
Wstęp wolny - Przyniesimy światła

Dnia 2 listopada w naszej parafii o godz. 19.30 odbył się już XXII Tradycyjne Zaduszki Jazzowe. Wśród wykonawców znaleźli się m.in.: Agnieszka Brenzak,

Krzysztof Duda, Przemek Dyakowski, Jakub Hajdun, Darek Herbasz i Artur Jurek.

KONCERT NIEPODLEGŁOŚCIOWY

CHÓR SYMFONIA oraz KAMERALNA ORKIESTRA SMYCZKOWA
pod dyrekcją BOGNY SWIŁŁO

11.11.2021 godz. 19.00
kościół p.w. św. Antoniego Padewskiego
ul. Kornela Ujejskiego 40
Franciszkanie GDYNIA

Dnia 11 listopada o godz. 19.00 w naszym kościele odbył się koncert niepodległościowy w wykonaniu chóru «Symfonia» oraz Kameralnej Orkiestry Smyczkowej pod dyrekcją Bogny Swiłło.

OAZA NA WZGÓRZU

Pod koniec listopada w naszej parafii powstała nowa wspólnota, związana z ruchem Światło-Życie (OAZA). Tym razem skierowaliśmy się w stronę młodzieży (+/- szkoła średnia). Spotkania formacyjne będą odbywać się raz w tygodniu, w sobotę, o godzinie 15.00 w salce parafialnej.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

W naszej parafii rekolekcje adwentowe rozpoczęliśmy w trzecią niedzielę Adwentu, czyli 12 grudnia. Rekolekcje w tym roku poprowadził o. Piotr Żurkiewicz, Rektor naszego franciszkańskiego seminarium w Łodzi. Tematem rekolekcji była Trójca Święta - Jeden Bóg, w trzech Osobach!

90 LAT «SYMFONII»

W niedzielę 19 grudnia podczas Mszy Świętej o godz. 13.00

uroczyście dziękowaliśmy Bogu za 90 lat istnienia naszego parafialnego chóru «Symfonia». Mszy Świętej przewodniczył i homilię

wygłosił Minister prowincjalny, o. Wojciech Kulig. Po liturgii odbył się okolicznościowy koncert, podczas którego wręczono nagro-

dy dla zasłużonych członków chóru. (Dokładniejszą relację można przeczytać powyżej, w dziale «Aktualności»).

KOŁOBRZEG

TRANSITUS

3 października, jak co roku we wspólnocie klasztornej i parafialnej celebrowaliśmy błogosławioną śmierć i przejście z tego świata do chwały nieba naszego Świętego Ojca Franciszka.

DZIEŃ SKUPIENIA RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

Kilka dni po Transitusie odbył się dzień skupienia wspólnoty Rycerstwa Niepokalanej, który poprowadził prowincjalny Asystent MI, o. Michał Nowak. O godz. 18.00 o. Asystent odprawił Eucharystię, w czasie której wygłosił Słowo Boże i wprowadził do wspólnoty Rycerstwa Niepokalanej dwie nowe osoby.

«RÓŻANIEC DO GRANIC NIEBA»

Tego samego dnia wieczorem na kołobrzesckiej plaży odbył się «Różaniec do granic nieba». W modlitwie wzięli udział nasi parafianie, a wśród nich mężczyźni,

pragnący wstąpić do ruchu «Wojownicy Maryi».

PAŹDZIERNIK Z RÓŻAŃCEM

Pod koniec października wraz z dziećmi zakończyliśmy nasze wspólne spotkania różańcowe. Naszym wyrazem wdzięczności Maryi było złożenie przez dzieci u stóp Maryi białych róż.

MARYJNY LISTOPAD

Chociaż miesiąc listopad kojarzy się przede wszystkim z refleksją nad przemijaniem, śmiercią i wiecznością, to w naszej parafii w tym roku upłynął również jako czas okrycia się opiekuńczym płaszczem Maryi.

Najpierw wspólnota mężczyzn przy naszej franciszkańskiej parafii pod duchową opieką o. Kamila Średnickiego udała się do Bydgoszczy na ogólnopolskie spotkanie wspólnoty Wojowników Maryi. Na miejscu uczestnicy najpierw przeszli ulicami miasta, dając świadectwo wiary poprzez publiczne odmawianie modlitwy różańcowej. Przemarsz zakończył się w bydgoskiej Bazylice pw. Św. Wincentego a Paulo, gdzie została odprawiona uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem ks. Bp. Krzysztofa Włodarczyka.

Kolejne maryjne wydarzenie, święto Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, miało miejsce w niedzielę 21 listopada.

Msze Święte tego dnia uświet-

nił muzycznie duet operowy, który wykonał m.in. utwór „Ave Maria”.

REAKTYWACJA «OAZY»

Wielką radością i taską od Boga jest reaktywacja przy naszej parafii wspólnoty młodzieżowej „Oaza”.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

Koniec roku liturgicznego i początek nowego, a także wejście w tegoroczny Adwent rozpoczęliśmy w naszej franciszkańskiej kołobrzesckiej wspólnotie parafialnej i klasztornej rekolekcjami adwentowymi, które trwały od 28 listopada do 1 grudnia. Nauki wygłosił nasz Współbrat z prowincji krakowskiej o. Piotr Paradowski.

CZUWANIE ADWENTOWE

Wraz z dziećmi przygotowujemy się do I Komunii świętej i naszymi parafianami od poniedziałku do piątku o godz. 7.00 celebrowaliśmy Roraty. Ich tematem był „Żywy Kościół i wiara w niego”.

SZOPKA WOJOWNIKÓW

Podsumowaniem Adwentu 2021 a zarazem przygotowaniem się do celebrowania uroczystości Narodzenia Pańskiego jest między innymi budowa Bożonarodzeniowej Szopki. W tym roku została ona przygotowana przez wspólnotę mężczyzn, chcących być «Wojownikami Maryi» oraz ich rodziny.

KOSZALIN

REKOLEKCJE ADWENTOWE

Tegoroczne rekolekcje adwentowe w kołobrzesckiej parafii odbyły się w dniach 12-15 grudnia i zostały poprowadzone przez prowincjalnego asystenta powołaniowego o. Damiana Basaraba ze wspólnoty klasztornej w Kołobrzegu. Rozważania były poświęcone Modlitwie Pańskiej (Ojciec nasz). Rekolekcjonista wprowadził nas w dynamikę siedmiu prośb tej modlitwy i pokazał jej bardziej szczegółowe znaczenie. Doskonałą okazją do osobistej refleksji nad treścią modlitwy «Ojciec nasz» było zarysowanie bardzo konkretnych sytuacji i kontekstów życia chrześcijańskiego. Słuchający mogli z łatwością uświadomić sobie to, o co proszą w tej modlitwie.

BOŻE NARODZENIE

Tegoroczne święta Narodzenia Pańskiego przeżywaliśmy bardzo uroczyście w naszej świątyni. Kolędowanie odbywało się codziennie podczas Mszy Świętych o godz. 18.00, na które w poszczególne dni są zapraszani mieszkańcy kolejnych ulic. Na wyraźne zaproszenie rodzin, zadeklarowane w specjalnie wypełnionym formularzu, odbywają się też osobiste

odwiedziny kapłana w mieszkaniach połączone z bezpośrednim błogostawieństwem kolędowym.

Szopka bożonarodzeniowa została wykonana bez przesytu figuralnego w taki sposób, by zwrócić szczególną uwagę na Świętą Rodzinę, a więc Jezusa, Maryję i Józefa. Ponad nimi wyróżnia się chór sześciu złotoskrzydłych aniołów, wychwalających *Boga na wysokości*, kontemplujących Go

uroczyście i z namaszczeniem, składających w darze nowonarodzonemu Dzieciątku złote serce. Pewne „umartwienie” środków wyrazu i wizualizacji nie rozprasza, nie banalizuje przekazu, lecz - paradoksalnie - niesie ogrom pogłębionych refleksji.

I tak: owe duchowe postacie niebiańskie „fizycznie pokazują”, że składają osobistą chwałę wcielonemu Bogu, niosąc owo złote

serce niejako w imieniu ludzkich społeczności. To dar najcenniejszy i najbardziej wzniosły - złożyć u stóp Zbawiciela swoją wdzięczność i serce za Bożą miłość. Owo serce w dłoniach aniołów - dar i ofiara miła Bogu - wybrzmiewa słowami i melodią swojego bicia - w wersetach i strofach pieśni śpiewanych podczas Najświętszej Ofiary - Mszy Świętej:

Serce moje weź, niech Twą śpiewa cześć.

Serce moje, duszę moją Panie Jezu weź.

Czy też:

*Bądźże pozdrowione Drzewo Żywota,
niech kwitnie niewinność -
anielska cnota.*

Tudzież Psalmu 51:

Serce me do Ciebie wznoszę...

*Pokornym i skruszonym sercem
Ty, Boże, nie gardzisz.*

In Sinu Jezu - serce ludzkie przy Sercu Bożym - w zażyłości, w zjednoczeniu z Bogiem, w uwielbieniu Jego Najświętszego Eucharystycznego Oblicza.

Owo serce - siedlisko ludzkich uczuć i przestrzeń, gdzie w każdym jego akcie i poruszeniu rozgrywa się fundamentalna decyzja człowieka o grzechu i cnotcie, jest miejscem świętym, w którym Boga się przyjmuje bądź „wyrzuca za drzwi”. To serce nie przysposobione w cnotę jest ciasne, martwe i kamienne. Zaś umartwione - cnotliwe, pokorne i spragnione zamieszkania w nim Boga, otwarte na Jego łaskę jest przez tą łaskę uzdolnione do „wcielania” owej cnoty w konkret miłości, cierpliwości, przebaczenia. Jest ono również sumieniem, które właściwie i po katolicku uformowane nie dopuszcza niczego, co ma choćby pozór zła. Złote serce - nie jest takim sumieniem, które zwie się „szerokim”, bo w radykalnej miłości najpierw Pana Boga, a następnie człowieka - nie łądzi i nie rozwadnia Bożych przykazań, jest przed Bogiem i wobec Niego szczere, ufne, pokorne, hojne i szczodre w okazywaniu

wdzięczności i czci. W kontekście „mądrości serca” owo złote niejako skłania do tej świadomości, że wobec Boga i człowieka nie jest banalne i prymitywne, mierzy „odległości” - bliskością Boga, waży treść - wagą Słowa Bożego, odmierza doczesność - wiecznością. Owocem tych procesów serca jest czyn, bo wiara uzewnętrznia się i niejako materializuje w uczynkach. Stąd potrzeba, by było wierne rytom i rytuałom wedle Bożych kategorii i Jego ustaleń - a nie podlegało i nie ulegało zmienności i czysto ludzkim konceptom, zamysłom, czy „nowatorskim” interpretacjom. Człowiek z sercem ufającym do końca Bogu nie jest zalękniony i „z sercem” podchodzi do tego co Najświętsze - Boga, który przyjął nasze ludzkie człowieczeństwo i jest Bogiem z nami - Emmanuelem.

Br. Zbigniew Maria Joskowski

LĘBORK

WITRAŻE EWANGELISTÓW

W październiku po ponad dwumiesięcznej konserwacji wróciły do Lęborka dwa witraże Świętych Ewangelistów: Mateusza i Marka, Łukasza i Jana. Pochodzą one z 1907 r. Uptyw czasu spowodował liczne nieszczelności, pęknięcia oraz ubytki malatury. Po konserwacji witrażom przywrócono pierwotne piękno, a zamiast metalowej siatki, zabezpieczającej witraże z zewnątrz, wstawiono dodatkowe szklenie, zapewniające szczelność termiczną. Koszt konserwacji wyniósł 38 800,00 zł. W planach pozostaje poddanie konserwacji kolejnych ośmiu witraży.

WIGILIA DLA SAMOTNYCH

W niedzielę, 19 grudnia, w auli Domu Pielgrzyma przy Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Lęborku odbyła się Wigilia dla ponad 250 osób samotnych i potrzebujących z Lęborka i okolic. Spotkanie odbyło się z zachowaniem obowiązujących zasad bezpieczeń-

stwa sanitarnego. Z posiłku można było skorzystać pomiędzy godziną 12.00 a 17.00. Dziękujemy za zaangażowanie kilkudziesięciu wolontariuszy oraz sponsorów, dzięki którym można było zorganizować przedsięwzięcie. Wigilia dla potrzebujących w Lęborku ma już swoją kilkuletnią tradycję.

ROK JAKUBOWY

Dobiega końca rok 2021, przeżywany jako Rok Jakubowy. Z tej racji w wielu kościołach ku czci św. Jakuba Apostoła podejmowane były różne inicjatywy, mające przybliżyć postać patrona pielgrzymów. Także Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Lęborku, leżące na trasie Pomorskiej Drogi św. Jakuba, jako jeden z kościołów stacyjnych, stało się świadkiem odwiedzin wielu pątników z całej Polski.

W czwartek, 25 listopada 2021 r., o godz. 18.00, w Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Lęborku ks. bp Arkadiusz Okroj odprawił Mszę św. dla uczczenia przeżywanego Roku Jakubowego oraz 10-lecia powstania Bractwa Jakubowego

w Łęborku. Pierwotnie tego dnia zaplanowane było uroczyste diecezjalne zakończenie Roku Jakubowego, rozpoczętego w Łebie 25 lutego br. Trwająca pandemia sprawiła, że papież Franciszek obchody Roku Jakubowego rozszerzył o kolejny, 2022 r.

ma swoją wielowiekową tradycję: - W średniowieczu udawano się do trzech miejsc: do Jerozolimy, Rzymu i do Santiago de Compostella, gdzie odwiedzano grób św. Jakuba. Znakiem rozpoznawczym zdążających do Santiago była muszla. - Biskup przywołał też osobę

scowych władz ze starostą Powiatu Łęborskiego Alicją Zajązkowską i z burmistrzem Łęborka, Witoldem Namyślakiem na czele.

Po Komunii św. ks. Adam Jeszka, kapelan Pomorskiej Drogi św. Jakuba, obdarował Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Łęborku

Ks. bp Arkadiusz Okrój zwrócił się podczas kazania do przybyłych gości: - Spotykamy się w Łęborku, który jest bardzo ważnym miejscem na szlaku jakubowym: jest to miejsce kultu św. Jakuba, tutaj

św. Jana Pawła II, który odwiedził Santiago w 1982 i w 1989 r.

W łęborskich uroczystościach Roku Jakubowego udział wzięli członkowie Bractw Jakubowych z Jakubowa, Ośna Lubuskiego,

certyfikatem pielgrzyma. Odznaczenie to każdorazowo będzie przyznawane caminowiczom, którzy przeszli co najmniej 100 km szlakami jakubowymi i doszli do Łęborka. W tym roku kilkukrot-

są relikwie tego Apostoła. Dzisiaj zebrali się wybitni miłośnicy pielgrzymowania. Wielu spośród Was doświadczyło atmosfery związanej z pielgrzymowaniem do Santiago de Compostella albo przynajmniej na szlakach camino.” - Zauważył, że pielgrzymowanie

Szczyrku i Więclawic Starych, kustosze sanktuariów jakubowych, proboszczowie parafii pw. św. Jakuba Apostoła na terenie Diecezji Pelplińskiej, kapłani zaangażowani w propagowanie pielgrzymowania po drogach jakubowych. Obecni byli przedstawiciele miej-

nie kościół stacyjny odwiedzały zorganizowane grupy pątników z Trójmiasta, grupa rowerzystów z Brzeska oraz wielu pątników z różnych części Polski, docierających do Łęborka, lub też udających się dalej. Były też osoby pielgrzymujące pieszo aż do

Santiago. Na przybywających do Lęborka pątników czeka Dom Pielgrzyma, w którym mogą przemocować, regenerując siły przed dalszą wędrówką.

Szczególną okazją do świętowania Roku Jakubowego stał się jubileusz 10-lecia Bractwa Jakubowego w Lęborku, skupiającego 15 osób. Powstało ono w 2010 r. dla popularyzacji osoby św. Jakuba Apostoła i czuwania przy jego relikwiach. Członkowie Bractwa Jakubowego, ubrani w charakterystyczne stroje pielgrzymów, biorą udział w uroczystej Mszy

Świętej w każdą pierwszą niedzielę miesiąca, która w lęborskim sanktuarium jest obchodzona jako Niedziela Jakubowa. Jubileusz 10-lecia powstania Bractwa Jakubowego w Lęborku, ze względu na pandemię został przeniesiony na 2021 r.

Po Mszy Świętej uczestnicy uroczystości wysłuchali koncertu organowego w wykonaniu miejscowego organisty, p. Tadeusza Formeli. Uroczystości kontynuowano przy wspólnym stole, wymieniając się doświadczeniami przeżywania Roku Jakubowego.

Kolejnym wydarzeniem trwającego Roku Jakubowego były rekolekcje adwentowe, które wygłosił ks. prałat Józef Drabik, kustosz Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Brzesku. Podczas nauk rekolekcyjnych przybliżył postać św. Jakuba, przekonując jednocześnie, że wszyscy jesteśmy pielgrzymami, zdążającymi do Boga.

Kończąca się pierwsza część Roku Jakubowego jest okazją do refleksji nad tym, co udało się w tym czasie zrealizować, a co należałoby uzupełnić w Nowym 2022 Roku.

POZNAŃ

UROCZYSTOŚĆ DZIĘKCZY- NA PO ZAKOŃCZENIU PRAC REMONTOWYCH

We wrześniu br. minęły trzy lata od podjęcia pierwszych dzie-

łań, a dwa lata od rozpoczęcia prac ratowniczych w Sanktuarium i klasztorze w Poznaniu. Przypominajmy, że prace te były koniecz-

ne z powodu utraty stabilności fundamentów kompleksu, co groziło jego zawaleniem.

W niedzielę, 3 października, ks. abp Stanisław Gądecki, metropolita poznański, przewodniczył wieczornej Mszy Świętej dziękczynnej po zakończeniu remontów w Sanktuarium. W gronie wiernych znalazło się wielu zaproszonych gości spośród władz samorządowych, pracowników firm remontowych, dobroczyńców i grup duszpasterskich. Po Mszy świętej i chwili przerwy, podczas której zaprosiliśmy gości do klasztoru, na frontonie kościoła rozpoczął się pokaz videomappingu 3D. Najpierw było to odliczanie czasu wpisane w obraz klepsydry, otoczonej mechanizmami wnętrza zegara, a potem o godz. 20.30 została przedstawiona w kilkuminutowym pokazie historia pobytu franciszkanów w Poznaniu. Pokaz został powtórzony o godz. 21, a w międzyczasie można go było zobaczyć w wersji mini na specjalnej w tym celu wykonanej makiecie kościoła.

W poniedziałek, 4 października, w uroczystość św. Franciszka z Asyżu, Mszy Świętej w południe przewodniczył o. Jan Maciejowski, wikariusz Zakonu. On też po Mszy Świętej dokonał poświęcenia odnowionych pomieszczeń klasztoru, m.in. nowej sali duszpasterskiej pod kaplicą Matki Bożej i windy. Wieczorem zaś miało

miejsce nabożeństwo „Transitus”. Przygotowała je wspólnota «Porcjunkula» i schola «Oto jestem» oraz wspólnota FZŚ.

Pokaz video mappingu 3D:

OBCHODY 800-LECIA FZŚ W REGIONIE POZNAŃSKIM

We wrześniu Poznański Region FZŚ świętował jubileusz 800-lecia podczas Dnia Braterstwa w Archidiecezjalnym Sanktuarium Męki Pańskiej w Pakości, jednej z najstarszych kalwarii w Polsce, liczącej przeszło 390 lat. Dzięki pielgrzymce, zorganizowanej przez wspólnotę przy naszym poznańskim kościele pw. św. Antoniego z Padwy, w obchodach wzięła udział blisko pięćdziesięcioosobowa grupa tercjarzy z trzech wspólnot tercjarzskich z Poznania, wspólnota z Grodziska Wlkp. oraz liczna grupa sympatyków św. Franciszka z Poznania i z Murowanej Gośliny.

Opiekę duchową nad pielgrzymami sprawował, w zastępstwie nieobecnego asystenta o. Leszka Klekociuka, o. Michał Baranowski. Pielgrzymi modlili się najpierw Godzinkami do św. Franciszka oraz wysłuchali Akatysty ku czci św. Józefa (z racji Roku św. Józefa) w przepięknym wykonaniu Scholi Jezuickiej «Eucharisto» z Bydgoszczy oraz uczestniczyli w Drodze Krzyżowej po ścieżkach i przy Kapliczkach Kalwarii Pakoskiej. Następnie była uroczysta Msza Święta, odprawiona przy ołtarzu polowym na Wzgórzu Kalwaryjskim przez o. Ewarysta Grębę OFM - Asystenta Regionu Poznańskiego FZŚ wraz z pozostałymi asystentami regionalnymi oraz asystentami wspólnot miejscowych, którzy przyjechali na Dzień Braterstwa (z Inowrocławia był o. Tomasz Witostawski). Podniosłym momentem w czasie Mszy Świętej było odnowienie przez wszystkich tercjarzy składanego przyrzeczenia życia ewangelicznego (profesji), który to akt odmówiła wraz z tercjarzami, Przełożona narodo- wa s. Emilia Nogaj.

Po przerwie na ciepły, pożywny

posiłek oraz ciasto i kawę, przygotowane przez miejscową wspólnotę FZŚ i Ojców Franciszkanów, była modlitwa Koronką do Bożego Miłosierdzia a następnie konferencja formacyjna, wygłoszona przez o. Franciszka Chodkowskiego OFM, znanego z programu telewizyjnego «Ma się rozumieć». Na zakończenie pobytu uczestnicy uczcili relikwię Krzyża Świętego i zostali nią indywidualnie pobłogosławieni, a Ojcowie Asystenci na rozstanie udzielili wszystkim błogosławieństwa.

W niedzielę, 5 grudnia, podczas Mszy Świętej sprawowanej przez o. Gwardiana Leszka Klekociuka w naszym poznańskim sanktuarium miało miejsce zakończenie obchodów 800-lecia FZŚ w regionie poznańskim. Z tej okazji o. Gwardian przekazał franciszkanom świeckim relikwie św. Józefa z Kupertynu.

NAWIEDZENIE MATKI BOŻEJ W WIZERUNKU JASNOGÓRSKIM

W dniach 21-22 grudnia, w ramach peregrynacji Obrazu Jasnogórskiego w Archidiecezji Poznańskiej, miało miejsce jego nawiedzenie w naszym Sanktuarium. O godz. 17.30 Obraz został przywieziony w samochodzie kaplicy z kościoła parafialnego pw.

Św. Marcina. W obrzędzie powitania wzięli udział ks. bp Szymon Stutkowski, o. Gwardian Leszek Klekociuk, ks. Mateusz Misiak, dziekan dekanatu Poznań Stare Miasto, ks. Antoni Kluczyński, proboszcz Parafii pw. Św. Marcina, paulin o. Paweł, kustosz Obrazu, grono księży proboszczów i rektorów kościołów zakonnych z terenu dekanatu, nasza wspólnota zakonna oraz wierni. Następnie miała miejsce Msza Święta. O godz. 21 o. Paweł poprowadził Apel Jasnogórski, a o północy miała miejsce Msza Święta w intencji powołań sprawowana przez o. Gwardiana. W środę w południe podczas Mszy Świętej modliliśmy się szczególnie za osoby chore i starsze. Po Mszy Świętej o godz. 16.00 o. Gwardian poprowadził obrzęd pożegnania Obrazu, który od nas wyruszył do kościoła salezjanów na ul. Wronieckiej.

oprac. br. Michał Baranowski / br. Jerzy Czaiński OFS

www.powolanie.com.pl

KANADA

KUSTODIA W KANADZIE

ODZNAKA HONOROWA DLA O. DARIUSZA SZURKI

Zarząd Główny Kongresu Polonii Kandyjskiej przyznał o. Dariuszowi Szurko dnia 11 listopada 2021 r. Złotą Odznakę Honorową w uznaniu wybitnych zasług dla dobra Polonii Kanadyjskiej.

BRIDGEPORT

Jesień była tego roku w naszej okolicy wyjątkowo piękna i kolorowa. Nowa Anglia, na terenie której leży Connecticut, znana jest z niezwykłych pejzaży jesiennych, najpiękniejszych na całym Wschodnim Wybrzeżu USA.

PARADA PUŁASKIEGO

3 października wzięliśmy udział w dorocznej Paradzie Pułaskiego w Nowym Jorku. Z dumą i radością przeszliśmy, wraz z innymi grupami i parafiami, przez 5th Avenue, jedną z głównych ulic Manhattanu. Polska Szkoła im. św. Jana Pawła II oraz Parafia św. Michała Archaniola włączyły się w piękne biało-czerwone świadectwo patriotyzmu amerykańskiej Polonii.

TRANSITUS I UROCZY- STOŚĆ ŚW. FRANCISZKA I EUCHARYSTIE PO ŁACINIE

Wieczorem 3 października obchodziliśmy Transitus św. Ojca naszego Franciszka, a następnego dnia odprawiliśmy uroczystą Mszę Świętą ku czci naszego Zakonodawcy.

Na prośbę naszego ks. Biskupa dołączyliśmy do naszej liturgii w parafii św. Michała regularną Mszę Świętą w języku łacińskim (Novus Ordo). Uroczystość św. Franciszka była pierwszą Mszą po łacinie, z czytaniem i kazaniem w języku polskim i angielskim oraz z chórem gregoriańskim. Specjalnie na tę okazję nasz chór opracował piękną oprawę muzyczną, a antyfony „Salve, Sancte Pater” uroczystie wybrzmiały w murach naszej świątyni.

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FOLKLORU

Korzystając z pięknej październikowej pogody zorganizowaliśmy Międzynarodowy Festiwal Folkloru. Najwięcej pracy w przygotowanie wydarzenia włożył miejscowy Zespół Pieśni i Tańca «Polanie». Zespół, który w tym roku obchodzi 15 lat działalności

przy franciszkańskiej parafii, jest znany na całym Wschodnim Wybrzeżu. Nasi parafianie wielokrotnie uświetniali swym śpiewem i tańcem ważne wydarzenia polonijne, jak odwiedziny Prezydenta RP czy spotkania przy Polskim Konsulacie.

ODPUST ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA I ZMIANA RADY PARAFIALNEJ

Kolejnym pięknym wydarzeniem był Odpust św. Michała Archaniola. Po sumie z procesją eucharystyczną wokół kościoła udaliśmy się na parking parafialny, na którym miał miejsce wspólny posiłek, radosne spotkanie i jarmark. Wszyscy cieszyliśmy się z tego spotkania, albowiem w poprzednim roku pandemia zmusiła nas do odwołania wszystkich większych zgromadzeń.

Odpust parafialny był także ostatnim dziełem ustępującej Rady Parafialnej. W listopadzie odbyły się wybory i zostali powołani nowi członkowie Rady.

SZKOŁA MARYI

Miesiąc październik skupił naszą uwagę na modlitwie różańcowej, której poświęciliśmy kilka konferencji i wieczorów maryjnych. W naszej parafialnej katechezie dla dorosłych, którą nazywamy «Szkołą Maryi», pochyliliśmy się w tym roku nad symboliką i znaczeniem znaków w li-

turgii Eucharystii. Wielką radością stało się dla nas powstanie dwóch nowych Róż Różańcowych: Matki Bożej Anielskiej dla kobiet i św. Józefa Opiekuna dla mężczyzn. Po różańcowych dniach skupienia i wytrwałej formacji maryjnej do naszego Żywego Różańca dołączyli kolejni czciciele Matki Bożej. Mamy zatem 9 Róż, czyli 180 osób połączonych ideałem wspólnej modlitwy. Deo gratias!

DOŻYNKI

Pięknym wydarzeniem były również Dożynki, które wyraziły naszą wdzięczność wobec Boga za wszystkie dary i łaski. Kościół został ubrany na tę okazję w kwiaty i zboża. Wielu Parafian ubrało stroje ludowe i przyniosło w uroczystej procesji dożynkowej dary do ołtarza. Po zakończonej liturgii spotkaliśmy się w sali parafialnej na degustacji regionalnych potraw, przygotowanych również przez naszych Parafian. Jak zwykle najwięcej potraw pochodziło z Podlasia, a w tym roku szczególną atrakcją był stół z litewskimi chłodnikami oraz białostockimi kartaczami.

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

W listopadzie, wraz z Polską Szkołą, przygotowaliśmy kolejne obchody polskiego Święta Niepodległości. Formacja intelektualna i duchowa 120 uczniów naszej szkoły zakłada naukę języka ojczystego oraz tradycji patriotycznych. Uczymy dzieci zatem znaczenia symboli narodowych, historii kraju ojczystego oraz pieśni legionowych i powstańczych. Wraz z weteranami uczestniczymy we wspomnieniach i opowieściach, które uczą miłości do Ojczyzny.

ŚWIĘTO MATKI MIŁOSIĘRDZIA

W listopadzie wróciliśmy również do podjętej na dożynkach tradycji kresowej, ponieważ Święto Matki Miłosierdzia zostało w tym roku przygotowane i prze-

prowadzone w łączności z Ostrą Bramą. Na wzór obchodów wileńskich przygotowaliśmy Opieki Matki Bożej. Wprowadzeniem do tygodnia obchodów były Wieczory Ostrobramskie: konferencje o Miłosierdziu Bożym i Miłosiernej Matce. W samo święto Matki Miłosierdzia trwaliśmy na modlitwie, zawierając opiece Maryi grupy należące do naszej Parafii. Punktem kulminacyjnym naszych miejscowych Opiek był wieczór wileński, z multimedialną prezentacją i wykładem o Ostrej Bramie.

Nasza parafialna stacja internetowa nadała przez Facebook i YouTube wszystkie modlitwy i katechezy. Nie spodziewaliśmy się, że tak wielu Wilniuków i Sybiraków dołączy do naszych franciszkańskich obchodów. Duszpasterstwo internetowe, jakie od półtora roku prowadzi nasz klasztor w Bridgeport, dociera do wielu Rodaków w obydwu Amerykach i nie tylko. W każdy wtorek św. Antoniego modlą się z nami przez Internet grupy polonijne z południowych stanów: Texas, Arizony i New Mexico. Wieczory Ostrobramskie pozwoliły nam natomiast nawiązać kontakt z małą grupą Rodaków w argentyńskim Buenos Aires, którzy z radością dołączyli do naszej franciszkańskiej modlitwy „online”.

ZBIÓRKA NA REMONT WIEŻY

Wielkim wyzwaniem, jakie nagle stanęło przed naszą Wspólnotą, okazała się 111-letnia wieża kościoła św. Michała. Rok temu potężny huragan uszkodził wieżę, a planowane remonty okazały się być niemożliwymi do przeprowadzenia ze względu na stan całej konstrukcji. Po zamontowaniu

rusztowania usłyszeliśmy werdykt fachowców, iż iglicę należy na nowo pokryć blachą albo zdemontować całą wieżę. Ze względu na naszą szanowną jubilatkę policja musiała przez kilka dni blokować całą ulicę Pułaski St., przy której znajduje się nasz franciszkański kościół i konwent. Rozpoczęliśmy więc akcję zbierania funduszy na odbudowę wieży. Odbudowa wieży to jednak projekt dalece przekraczający możliwości finansowe naszej parafii. Co zrobić?

„Jeśli cudów szukasz, idź do Antoniego”. Całość projektu została uroczystie powierzona św. Antoniemu, naszemu szczególnemu Opiekunowi i Cudotwórcy. Kreatywność naszych Parafian przeszła przy tym najśmielsze oczekiwania. W kilka tygodni uruchomiliśmy „Pierogi Factory”, w której wyrabiamy domowe pierogi (absolutny hit w środowisku amerykańskim). Drukujemy własne kartki, otworzyliśmy świąteczną kwiaciarnię i cukiernię. Każdy w parafii pomaga, jak tylko umie, trwają różne aukcje, zbiórki, proboszcz jeździ po amerykańskich parafiach z kazaniem, szkoła uczestniczy w konkursach polonijnych, chór daje koncerty, pomagają nam prywatni dobrodziejcy i

duże firmy w Connecticut. W akcję pomocy naszej parafii zaangażowały się polskie media na całym Wschodnim Wybrzeżu. Współpraca na rzecz projektu odzwierciedla wielojęzyczność naszej parafii i jest międzynarodowa. Pomagają nam zatem ludzie związani z naszą świątynią i parafią: środo-

wiska polonijne, amerykańskie i niemieckie. Bardzo wiele dobroti doświadczyliśmy od Polonijnej Unii Kredytowej, Konsulatu Polskiego i Niemieckiego w Nowym Jorku, polskich przedsiębiorców, szkolnictwa polskiego i niemieckiego na Wschodnim Wybrzeżu a także kilku dużych korporacji.

Św. Antoni jak zawsze poruszył serca wielu ludzi, którzy w tej trudnej dla nas sytuacji przyszli nam z pomocą. Obecnie mamy zebrane już 2/3 funduszy całego remontu wieży: niemożliwe stało się w Bridgeport możliwe, a my nie ustajemy w dziękczynieniu Dobremu Bogu za opiekę i pomoc.

LITWA

DELEGATURA NA LITWIE

SPOTKANIE WALNE FEMO

W dniach 18-23 października w Wilnie odbyło się coroczne spotkanie walne FEMO. Dla nas - braci - był to tym większy powód do radości, że w obradach uczestniczył sam Minister generalny o. Carlos Trovarelli. Spotkanie miało charakter hybrydowy, gdyż niektórzy bracia z różnych po-

wodów nie mogli przyjechać na Litwę. Ale dzięki współczesnej technice i rozwojowi cyfryzacji udało się nam wszystkim widzieć i słyszeć. Obrady odbywały się w klasztorze wileńskim. Na początku głos zabrał Ojciec Generał i takimi słowami scharakteryzował naszą federację:

- Jesteście wielką, solidną, misyjną, bardzo bogatą w tradycję federacją. Macie też bardzo duże możliwości personalne. Macie dobrze opracowaną metodologię

i mądrość, którą odziedziczyliście po poprzednikach. Jesteście darem i światłem dla wszystkich jurysdykcji w Zakonie. Macie pewną rolę wobec całego Zakonu. - Dalej porównał naszą część Zakonu do drzewa z potężnymi korzeniami i wielkimi konarami, które dzięki fotosyntezie jest pożyteczne dla świata. Tak samo nasze wspólnoty są potrzebne dla Zakonu i mają czym się dzielić.

provincialny o. Wojciech Kulig oddał po opiekę Maryi całą Prowincję św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz złożył u Jej stóp wotum wdzięczności, w kształcie litery TAU, za odzyskanie klasztoru w Wilnie. Więcej na temat ofiarowania wotum zob. powyżej w artykule «Wotum dziękczynne dla Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia».

Na koniec Ojciec Generał dodał: - Pracujecie bardzo dobrze. Wyprzedzacie inne federacje, ale możecie zrobić jeszcze jeden krok do przodu.

W dalszej kolejności zostały przedstawione sprawozdania Komisji do spraw formacji oraz Komisji do spraw sprawiedliwości, pokoju oraz integralności stworzenia. Omówione zostały możliwości wprowadzenia w życie uchwał Kapituły Generalnej (2019) dotyczących relacji, współpracy i współodpowiedzialności ze świeckimi czy popierania wspólnotowych inicjatyw życia wierniejszego franciszkańskiemu charzmatowi. Poruszony został też temat pracy z młodzieżą i dzieła powołań. Zostały także przedstawione propozycje przygotowań Zakonu do jubileuszu 800-lecia śmierci św. Ojca Franciszka z Asyżu.

W ramach spotkania FEMO została odprawiona Msza Święta przed obrazem Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia. Po zakończonej Eucharystii Minister

SPOTKANIE

DELEGATURY LITEWSKIEJ

W dniach 28 - 29 listopada w Miednikach odbyło się spotkanie Delegatury litewskiej. Bracia odbyli wspólny dzień skupienia oraz uczcili imieniny o. Andrzeja Cyrańskiego. Wieczorem pierwszego dnia czcigodny solenizant po serdecznych życzeniach podczas uroczystej kolacji uraczył zebranych braci opowieściami z pierwszych lat swojego pobytu na Litwie. Kolejny dzień przeznaczony był na formację duchowo - zakonną. Dzięki życzliwości o. Józefa Makarczyka, który wygłosił nam konferencję, mogliśmy pogłębić swoją więź ze św. Józefem, Oblubieńcem NMP, patronem całego Kościoła i obecnego roku.

KŁAJPEDA

KATECHEZA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

Po rocznej przerwie spowodowanej pandemią od października rozpoczęliśmy przygotowanie dzieci i młodzieży do Pierwszej Komunii i bierzmowania. Zgodnie z oczekiwaniami zgłosiło się prawie trzysta dzieci i ponad sto pięćdziesiąt młodzieży. Utworzyliśmy piętnaście grup do Pierwszej Komunii i pięć do bierzmowania. Jak na razie przygotowanie idzie bez zakłóceń i mamy wielką nadzieję, że tak pozostanie. Do przygotowania dzieci i młodzieży już od 15 lat jest zatrudniona katechetka. Na wiosnę czeka nas sporo pracy związanych z uroczystościami pierwszokomunijnymi. Również z biskupem musimy uzgodnić podział i terminy bierzmowania. Tradycyjnie również zebrała się mała grupka dorosłych (7 osób). Odpowiedzialnym za ich przygotowanie jest jeden z naszych współpracowników.

LISTOPAD MIESIĄCEM MODLITWY ZA ZMARŁYCH

Po rocznej przerwie wróciliśmy do naszej tradycji trzydziestu Mszy

Świętych w intencji zmarłych. Każdą Mszę Świętą poprzedzało półgodzinne nabożeństwo wypo-
minkowe. 14 listopada wspólnoty FZŚ i Jaupra (młodzież franciszkańska) wraz z asystentem duchowym udali się na cmentarz, aby w modlitwie różańcowej powierzyć Miłosierdziu Bożemu wszystkich zmarłych z naszej rodziny franciszkańskiej. Jednak nie udało się w pełni wrócić do wszystkiego, co było wcześniej. Z powodu limitu wiernych w kościołach musieliśmy odwołać śpiewanie za zmarłych drózek kalwaryjskich (Žemaičių Kalvarijos Kalnai). Nabożeństwo to zawsze odbywało się w sobotę po południu i trwało ok. dwie i pół godziny i zawsze kaplica była pełna ludzi. Musieliśmy również zrezygnować z procesji na cmentarzu.

GRUDZIEŃ - ADWENT - CZAS INTENSYWNEJ PRACY DUSZPASTERSKIEJ

3 grudnia - spotkanie adwentowe w klubie seniora. To już tradycja, że starsze osoby zrzeszone w klubie seniora zapraszają na początku Adwentu jednego z naszych współbraci, aby pomógł im w zrozumieniu tego okresu liturgicznego. Spotkanie zawierało program artystyczny przygotowany przez seniorów i młodzież szkolną.

4 grudnia - dzień skupienia dla wspólnoty charyzmatycznej «Sól ziemi» (bendruomenė «Žemės druska»). Jest to wspólnota z są-

siedniej parafii, która poprosiła nas o pomoc w rozwoju duchowym i przeprowadzenia dnia skupienia na temat życia wspólnotowego. Rozpoczęliśmy Mszę Świętą o godz. 12.00. Potem konferencja, dzielenie w grupach i adoracja Najświętszego Sakramentu. Na zakończenie ok. godz. 17.00 wspólna agapa.

6 grudnia - dzień wolontariuzszy. Na terenie naszej parafii istnieje Centrum Pomocy Duchowej dla młodzieży (Dvasinės pagalbos jaunimui centras). Co roku w tym dniu odprawiana jest Msza Święta, w której dziękujemy Panu Bogu za

czas uroczystej Mszy Świętej członkowie Legionu Maryi odnowili swoje przyrzeczenia. Po Mszy Świętej spotkanie przy wspólnym stole.

Również w tym dniu odwiedziliśmy wspólnotę „nadziei” (Lietuvos sutrikusio intelekto žmonių globos bendrija “Klaipėdos viltis”). Jest to wspólnota, która obejmuje ludzi z upośledzeniem umysłowym i zaburzeniami psychicznymi. Z tym ośrodkiem współpracujemy już od wielu lat. Kilkuosobowa grupa wychowanków prawie w każdą niedzielę przychodzi do nas na Mszę Świętą.

dar tych wszystkich, którzy służą innym, prosząc również dla nich o potrzebne łaski i wytrwanie w dobrym. Po uroczystej Mszy Świętej odbyła się agapa dla wolontariuzszy DPJC. Kilka dni później, 21 grudnia, odwiedziliśmy ten ośrodek, aby spotkać się z dziećmi i młodzieżą, dla których ten ośrodek jest drugim domem. Wspólnie odkrywaliśmy piękno zbliżających się Świąt Narodzenia Pańskiego.

10 grudnia - Pięćdziesięciolecie szkoły-przedszkola Montessori (Klaipėdos Marijos Montessori mokykla-darželis). Piękna uroczystość, w naszej kaplicy zebrali sporą grupę uczniów, nauczycieli i rodziców. W czasie Mszy Świętej dziękowaliśmy Panu Bogu za 50 lat, prosząc zarazem o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski.

11 grudnia - dzień skupienia dla wspólnot Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i młodzieży franciszkańskiej. Tradycyjnie w okresie Adwentu i Wielkiego Postu organizujemy dni skupienia. Tym razem rozpoczęliśmy Mszę Świętą o godz. 11.00. Po Mszy pierwsza konferencja: «Słowo stało się ciałem». Po konferencji dzielenie się Słowem Bożym. Wspólny obiad. Po obiedzie modlitwa brewiarzo-

8 grudnia - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny - dzień wspólnotowy Legionu Maryi. Pod-

Kłajpeda - koncert (20 grudnia)

wa i druga konferencja: «Maryja w życiu św. Franciszka». Od godz. 16.00 adoracja Najświętszego Sakramentu zakończona nieszporem. Wspólna agapa i oczywiście sprzątanie sali wspólnotowej.

16 grudnia - Msza Święta w Domu Pomocy Społecznej. Po kilkumiesięcznej przerwie pojawiła się możliwość powrotu do DPS-u. Od utworzenia naszej parafii jesteśmy kapelanami w tym ośrodku. Niestety pandemia już wiele razy nie dawała nam możliwości pełnienia tej posługi. Kilka dni później, 23 grudnia, zostaliśmy zaproszeni do wspólnego świętowania wigilii. Tym razem jednak nie mogliśmy na wigilię zaprosić naszej młodzieży, aby dodała radości naszemu świętowaniu.

16 i 20 grudnia - koncerty bożonarodzeniowe w naszej kaplicy. Uczniowie jednej ze szkół leżących na terenie naszej parafii (Klaipėdos Vydūno gimnazija) przybyli do nas, aby przedstawić swój dorobek artystyczny. W czwartek 25 osobowa grupa dzieci (chór dziecięcy) a w poniedziałek 60 osobowa grupa młodzieży (chór młodzieżowy). Na koncerty zostali zaproszeni również ich rodzice, a więc nasza mała kaplica była pełna. Te koncerty dla nas i naszych parafian były zarazem wprowadzeniem i zakończeniem naszych parafialnych rekolekcji adwentowych, które odbyły się w dniach od 17 do 19 grudnia.

Bogu niech będą dzięki za to, że w tym roku dał nam możliwość przygotowania się do Świąt Narodzenia Pańskiego. Naprawdę umiemy to docenić wspominając poprzedni rok, gdy świątynie były otwarte tylko dla prywatnej modlitwy. W ramach rekolekcji w niedzielę 19 grudnia dwie nasze wspólnoty prosity parafian i tych, którzy przybyli o jałmużnę adwentową. Wspólnota «Wiary i Światła» przygotowała stroiki na stoły wigilijne i choinki. Natomiast młodzież franciszkańska rozdawała światełko betlejemskie.

MIEDNIKI

ADWENTOWA AKCJA DOBROCZYNNA

W parafii miednickiej 19 grudnia odbyła się wyjątkowa akcja dobroczynna. Żołnierze NATO wraz z miejscową starostą Renatą Bogdanowicz i innymi osobami towarzyszącymi odwiedziły osoby samotne i potrzebujące, wręczyli im świąteczne paczki. Wszystko było kierowane przez franciszkanów, głównie przez o. Marka Adama Dettlaffa z Wilna. W parafii

miednickiej jest wiele samotnych osób w starszym wieku, które potrzebują pomocy.

Paczki żywnościowe zostały zorganizowane przez Fundację «Kresy w Potrzebie Polacy Polakom». Do 130 domostw doręczyli je żołnierze Batalionowej Grupy Bojowej NATO stacjonującej w Polsce. W składzie batalionu NATO są żołnierze amerykańscy, brytyjscy, rumuńscy i chorwaccy. Strzegą Przesmyku Suwalskiego w Polsce, czyli bronią również bezpieczeństwa Litwy.

W tradycji chrześcijańskiej czas Adwentu to czas niesienia pomocy i dzielenia się z innymi. Żołnierze Batalionowej Grupy Bojowej NATO oddali też hołd poległym na posterunku granicznym w Miednikach w 1991 r. Złożyli wieńce i zapalili znicze pod Krzyżem Ponarskim i na grobach żołnierzy Armii Krajowej na miednickim cmentarzu. Uczestniczyli w modlitwie za poległych żołnierzy AK i przy Krzyżu Katyńskim w Miednikach. Odwiedzili też kościół i klasztor franciszkanów w Miednikach.

Więcej nt. akcji dobroczynnej żołnierzy NATO zob. wyżej w artykule pt. «Paczka na Kresy» - akcja, która zaangażowała amerykańskich żołnierzy NATO.

INSTALACJA HISTORYCZNA

Instalacja historyczna w naszym franciszkańskim kościele ma wielkie powodzenie. Uczniowie ze szkół - i tych, gdzie nauczanie odbywa się w języku polskim i tych, gdzie nauczanie odbywa się w języku litewskim - przychodzą całymi klasami, aby zapoznać się z początkami Kościoła na Litwie i świętymi - „niesświętymi” związanymi z wiarą w tym kraju. Także wiele osób indywidualnych i rodzin umawia się na przedstawienia o konkretnych godzinach, aby zaczerpnąć wiedzy i poznać fakty o historii katolicyzmu na Litwie.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

W dniach od 5 do 8 grudnia w naszym kościele franciszkańskim trwały rekolekcje adwentowe, które wygłosił ks. Andrzej Szuszkiewicz, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Wilnie. Dzielił się swoim doświadczeniem Boga, który jest pośród nas, z nami, w nas i działa przez nas. Punktem wyjścia do rozważań w kolejne dni było wezwanie „Pan z wami”, którym prezbiter przewodniczący liturgii aż czterokrotnie zwraca się do ludu podczas każdej Eucharystii.

DZIEŃ SKUPIENIA

Ks. Andrzej także wygłosił na wspólnej wspólnocie klasztornej dzień skupienia, w czasie którego poruszył zawsze aktualny temat powołania, które jest nam dane, aby nas samych przemieniać w narzędzia Pana.

PRACE REMONTOWE

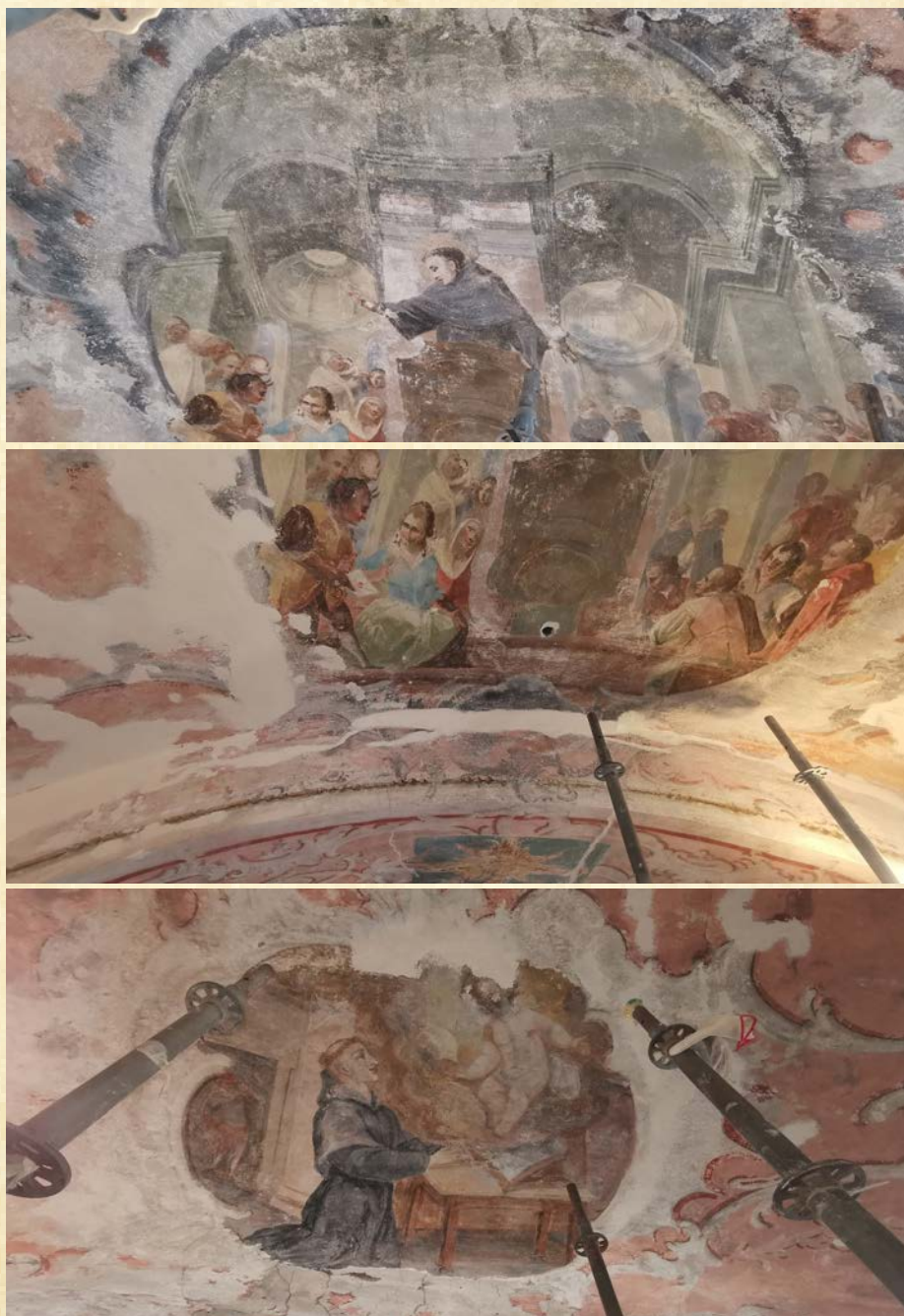
We franciszkańskim kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Wilnie trwają prace konserwatorskie zachowanych fragmentów osiemnastowiecznych malowideł figuralnych i rokaili znajdujących się na sklepieniu nawy głównej.

Autorem renowowanych polichromii jest o. Franciszek Nie-

mirowski z zakonu marianów. Prowadzone prace mają na celu odstonięcie z zaprawy wapiennej i odnowienie części zniszczonych malowideł na sklepieniu kościoła. Całość malowideł przedstawia sceny z życia św. Antoniego z Padwy. Jest to największy cykl fresków przedstawiających świętego na Litwie.

Docelowo planowane jest przywrócenie całemu wnętrzu wileńskiego kościoła jego dawnego barokowego charakteru.

Prace nad renowacją malowideł są dofinansowane ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury, uzyskanych z dopłat ustanowionych w grach

objętych monopolem państwa, zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Programem zarządza «Narodowy Instytut Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Gra-

nicą POLONIKA».

Pracownicy rozpoczęli też kładzenie płyt piaskowca szwedzkiego na posadzce w prezbiterium i głównej nawy. Prace mają potrwać około 4 miesiące, co będzie

się wiązało z „matymi” przemoblowaniami i utrudnieniami w liturgii. Ale czego się nie robi dla piękna świątyni!

NIEMCY

GELSENKIRCHEN

125. ROCZNICA KONSEKRA-CJI KOŚCIOŁA ŚW. JÓZEFA W GELSENKIRCHEN

W miesiącu października wierni przynależący do parafii św. Augustyna w Gelsenkirchen świętowali 125. rocznicę konsekracji kościoła pw. św. Józefa.

Dokładna data poświęcenia kościoła przypada na 6 października 1896 r. Wówczas biskup diecezji Paderborn, dr. Augustinus Gockel, dokonał uroczystego poświęcenia świątyni Bożej w Gelsenkirchen-Ückendorf. Na przelocie dziesięcioleci kościół św. Józefa był świadkiem wielu wydarzeń historycznych, które na stałe wpisały się w dzieje XX-wiecznej Europy i pozostawiły ślad w pamięci lokalnej wspólnoty katolickiej: dalekosiężne reperkusje I Wojny Światowej, czas dyktatury nazistowskiej, bolesne wydarzenia II Wojny Światowej połączone z alianckimi bombardowaniami miasta Gelsenkirchen, niepokoje i rozterki czasu powojennego, okres rozkwitu gospodarczego i przemysłowego w latach 60. i 70. w Zagłębiu Ruhry, objęcie posługi duszpasterskiej w parafii św. Józefa przez brązowych franciszkanów z Katowic-Panewnik (1977 r.), a następnie objęcie placówki w Gelsenkirchen przez braci mniejszych konwentualnych z Prowincji gdańskiej (1993 r.).

Na skutek trwającego w diecezji Essen procesu restrukturyzacji kościelnych jednostek administracyjnych, kościół pw. św. Józefa przeznaczony został do zamknięcia w najbliższym czasie. Zamysł

ten sprawił, że kapituła Prowincji gdańskiej, obradująca w 2020 r., podjęła decyzję o opuszczeniu klasztoru w Gelsenkirchen w czasie kadencji 2020-2024. Ta rozczarowująca dla wielu chrześcijan z

żywać 125. rocznicę konsekracji kościoła św. Józefa. W związku z tym niedzielne Eucharystie w październiku uświetnione zostały wizytami kaznodziei, którzy podejmowali refleksje nad historią

tutejszej parafii uchwała sprawiła, że bracia posługujący obecnie w Gelsenkirchen postanowili w sposób bardziej uroczysty prze-

tego miejsca i starali się dodać tutęjszym chrześcijanom odwagi w konfrontacji z przyszłym opuszczeniem Gelsenkirchen przez bra-

ci franciszkanów.

W 1. niedzielę miesiąca, 3 października, zaproszony gość o. Andreas Murk, Prowincjał Niemieckiej Prowincji, rozwinął w swoim kazaniu paralele między jubileuszem konsekracji kościoła św. Józefa a 800. rocznicą przybycia franciszkanów do klasztoru w Würzburgu. Wskazał on na momenty krytyczne w historii klasztoru w Würzburgu, które mogły zapowiadać definitywny koniec wspólnoty franciszkańskiej w tym miejscu na skutek braku powołań. Jednak lata ubogie w powołania przeplatały się z okresami rozwoju zainteresowania zakonem, co sprawiało, że wspólnota franciszkańska w Würzburgu nabierała dynamiki. Podobnie może być z kościołem w diecezji Essen i Gelsenkirchen. Jako przestanie dla miejscowych chrześcijan o. Andreas Murk przytoczył pełne optymizmu słowa Hermanna Coenena.

W dniu 6 października, we właściwym dniu konsekracji kościoła, uroczystą Eucharystię celebrował proboszcz parafii św. Augustyna, Markus Pottbäcker. W swoim kazaniu podjął on wątki dotyczące pobytu św. Franciszka na pustelni w Alwernii. Czas ten, choć przepełniony samotnością i skromnością, wzbogacił Franciszka duchowo i przygotował go na przyjęcie daru stygmatów. Podobnie lokalna wspólnota chrześcijan powinna wykorzystać ten czas niepewności i smutku do pogłębienia bliskości z Chrystusem.

W drugą niedzielę miesiąca, 10 października, uroczystą Eucharystię celebrował o. Robert Rogoża, który w imieniu lokalnej wspólnoty franciszkańskiej podjął motywy dotyczące dziedzictwa parafii św. Józefa oraz wyraził podziękowanie w imieniu klasztoru dla wszystkich członków parafii, którzy przez lata angażowali się charytatywnie w rozwój życia parafialnego w parafii św. Józefa.

17 października na uroczystej Eucharystii gościł o. Konrad Schlatmann, sekretarz Prowincji Niemieckiej, który czas swojej

praktyki diakońskiej i pierwsze miesiące postugi kapłańskiej spędził w klasztorze w Gelsenkirchen.

W kolejną niedzielę, 17 października, na Eucharystii zagościł o. Steffen Behr, który w swoim kazaniu podjął refleksję nad osobą św. Józefa, patrona tutejszego kościoła.

Ostatnia niedziela października zgromadziła zaproszonych braci, którzy we wcześniejszych latach pracowali w Gelsenkirchen. Uroczystą Eucharystię celebrował o. Adam Kalinowski, który przez niespełna 8 lat stał na czele parafii św. Józefa w Gelsenkirchen-Ückendorf. Kazanie w języku niemieckim wygłosił o. Wojciech Kulig, Minister prowincjalny Prowincji gdańskiej.

WALLDÜRN

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO ZWIERZĄT I ICH WŁAŚCICIELI

W wigilię uroczystości św. Franciszka, 3 października, w Glashofen, w kapliczce świętego, odbyło

Błogosławieństwo zwierząt i właścicieli

się błogosławieństwo zwierząt i ich właścicieli. Na wybudowanej przez naszego parafianina drodze ze stacjami z Pieśni Słonecznej zgromadziło się około 50 osób ze swoimi zwierzętami, od kur po konie. Po wysłuchaniu Słowa Bo-

żego i w akompaniamentach pieśni franciszkańskich wszystkie stworzenia zostały pobłogosławione. Za rok ten franciszkański akcent zostanie powtórzony.

KONCERT SCHOLI GREGORIAŃSKIEJ

W naszej bazylice odbył się niezwykły koncert. Ośmiu solistów ze scholi gregoriańskiej «The Gregorian Voices» z Ukrainy zaśpiewało

wiele różnych piosenek. Nie tylko klasyczne pieśni kościelne, lecz również utwory obecne w popkulturze w gregoriańskiej aranżacji. Warto wspomnieć, że kościół był pełen ludzi i artyści zdobyli aplauz na stojąco.

WERDOHL- NEUENRADE

WYBORY DO RADY PARAFIALNEJ W WERDOHL

W niedzielę 14 listopada odbyły się w naszej parafii, podobnie jak w innych parafiach diecezji Essen, wybory do Rady Parafialnej oraz do Zarządu Parafii. W wyborach do liczącej 10 członków Rady Parafialnej startowało 11 kandydatów z naszej parafii. W wyborach wzięto udział około 5% uprawnionych do głosowania parafian. Była to największa frekwencja w całej diecezji Essen. Jak zauważył ordynariusz naszej diecezji bp. Franz - Josef Overbeck, pokazuje to dramatyczną kondycję Kościoła w Niemczech. Wybrana w demokratycznych wyborach Rada Parafialna, w której obradach oprócz wspomnianych wyżej 10 świeckich kandydatów, biorą również udział duszpasterze, jest organem doradczym i pomocniczym w parafii.

Rada Parafialna jest przede wszystkim organem odpowiedzialnym za współpracę duchow-

nych i świeckich, za pobudzenie i rozwój inicjatywy apostolskiej w parafii, za koordynację działań apostolskich, wspomaganie duchowieństwa w pracy duszpasterskiej i katechetycznej, wyrażanie opinii o sprawach parafii jak również wskazywanie propozycji i wniosków dotyczących pracy parafialnej.

BIERMOWANIE W PARAFII WERDOHL

W piątek 5 listopada oraz 12 listopada odbyło się w naszej parafii bierzmowanie. Do sakramentu przystąpiło 37 kandydatów. Bierzmowania naszej młodzieży udzielił biskup pomocniczy diecezji Essen Ludger Schepers. Ze względu na obostrzenia sanitarne związane z pandemią Covid-19 udzielenie sakramentu odbyło się w trzech grupach. Mimo ograniczeń postaraliśmy się o godną oprawę liturgiczną i muzyczną uroczystości.

Radością napawa fakt, że młodzież przystępująca do Sakramentu Bierzmowania brała czynny udział zarówno w przygotowaniach jak i w czasie samej

uroczystości. Biskup Schepers nawiązując do postaci św. Marcina, bardzo znanego i czczonego w Kościele Niemieckim, zachęcił młodzież do odważnego głoszenia Ewangelii słowem, a jeszcze bardziej konkretnymi czynami miłości.

o. Krzysztof M. Szachta

WÜRZBURG

Klasztor w Würzburgu, stolicy Frankonii nad Menem, co prawda należy do Prowincji niemieckiej Braci Mniejszych Konwentualnych, jednak jest on znany również wielu Braciom z Prowincji gdańskiej. Są tacy, którzy na uniwersytecie w Würzburgu studiowali teologię. Inni uczyli się tutaj języka niemieckiego. Delegatura naszej Prowincji na terenie Niemiec utrzymuje dobre relacje z Prowincją niemiecką, wyrażając się we współpracy między naszymi klasztorami a klasztorami i dziełami specjalnymi Prowincji niemieckiej. W obecnej kadencji jeden z braci Prowincji gdańskiej wspomaga personalnie Prowincję niemiecką jako gwardian klaszto-

Würzburg - Kapituła Namiotów

ru w Würzburgu. Stąd też dobrze jest podzielić się z Czytelnikami «Wiadomości z Prowincji» informacją o szczególnym jubileuszu, który przypadł na rok 2021, a mianowicie 800-leciu obecności życia franciszkańskiego na terenie Niemiec.

Rocznica była obchodzona w różnych formach i miejscach. Przybycie franciszkanów do Niemiec było upamiętniane przez spotkania, wykłady, rekolekcje i dni skupienia, obchodzone w trzech gałęziach pierwszego Zakonu.

W tym niecodziennym jubileuszu klasztor w Würzburgu odegrał szczególną rolę. Jest on bowiem jedynym konwentem franciszkańskim na północ od Alp, który istnieje nieprzerwanie od ośmiu

wieków. Pierwsi bracia przybyli tutaj w roku 1221, czyli jeszcze za życia Świętego Franciszka. Pomimo różnych dziejowych kryzysów franciszkanie przetrwali w Würzburgu do dnia dzisiejszego.

Centralnym punktem obchodów jubileuszu było zwołanie wspólnej *Kapituły Namiotów* braci mniejszych, braci mniejszych konwentalnych i braci mniejszych kapucynów. W dniach od 14 do 16 października 2021 r. zjechali się do Würzburga z różnych stron Niemiec i z zagranicy bracia w habitach o różnych kolorach i kroju. Taka liczna obecność braci w jednym miejscu jest w Niemczech czymś szczególnym, gdyż liczba zakonników prowincji niemieckich jest zdecydowanie

mniejsza od tej, którą znamy z Polski.

Wspólna modlitwa, refleksja historyczna, braterskie rozmowy i plany na przyszłość oraz świętowanie we wspólnocie wypełniły program dni kapitulnych. Pamiątkowe zdjęcie zrobione w ogrodzie krużganka klasztornego jest miłym wspomnieniem niecodziennego spotkania, które w takim wymiarze z pewnością nie tak szybko się powtórzy.

Pandemia koronawirusa niestety nie pozwoliła na zrealizowanie wielu planowanych uroczystości jubileuszowych. Niektóre z nich zostały jednak przesunięte na rok 2022.

o. Adam M. Kalinowski
fot. Tobias Reiser

SZWECJA

JÖNKÖPING

GOŚĆ W DOM...

Z racji udziału w kapitule franciszkańskich tercjarzy w Marielund koło Sztokholmu odwiedził nas Asystent generalny FZŚ o. Alfred Parambakathu OFMConv z Rzymu. Radosny pobyt gościa w dniach 26-28 września był okazją do odwiedzin m.in. sanktuarium św. Brygidy w Vadstena oraz u braci w klasztorze w Motali.

REKOLEKCJE

W dniach 1-3 października członkowie małżeńskiego ruchu Equipes Notre-Dame z naszej parafii zorganizowali weekendowe rekolekcje dla małżeństw pod hasłem «Powołani do świętości», które odbyły się w ośrodku skautowskim Hindsengården koło Värnamo. Rekolekcje poprowadził ks. Michał Nowacki z Poznania oraz Danuta i Marek Szczepaniakowie - małżeństwo odpowiedzialne za region Polski północno-zachodniej Equipes Notre-Dame.

W ten sam weekend o. Rafał towarzyszył młodzieży katolickiej

w rekolekcjach w Vadstena.

ODPUST

Odpust parafialny przypadł w tym roku w niedzielę 3 października. Wieczorem odprawiliśmy Transitus na cześć św. Franciszka, patrona klasztoru i parafii, poprzedzony trzydniowym przygotowaniem.

FERETRON

Od początku października wspólnota «Ogrodu Zjednoczonych Serc Jezusa i Maryi» ruszyła z akcją ewangelizacyjną, aby pobudzić rodziny do modlitwy. Duchowym narzędziem jest zawierzenie Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i Niepokalanemu Sercu Maryi. Na pierwszy ogień poszły polskojęzyczne rodziny w naszej parafii, ale wkrótce zaproszenie rozciągnęło się także na część szwedzką. Znakiem obecności Bożej jest wędrujący po domach maryjny feretron.

SPOTKANIE DEKANATU

We wtorek 5 października go-

Rekolekcje

Feretron

Spotkanie dekanatu

Msze w dni powszednie

ściłiśmy księży z okolicznych parafii oraz misji narodowych, wchodzących w skład dekanatu Jönköping. Gościem specjalnym była redaktor naszego miesięcznika czasopi-
sma.

MSZE W DNI POWSZEDNIE

Miesiąc po odprawieniu pierwszej Mszy Świętej w Nässjö odbyła się pierwsza Msza po angielsku. Od-
tąd też Eucharystia sprawowana będzie w każdy wtorek. Wszystko, co dotyczy rozpoczętej pracy i służby w nowym kościele pw. Najświętszego Imienia Jezus, po-
wierzyliśmy modlitwą «Jezu, ufam Tobie!» w samo wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej.

GOŚCIE Z HISPANII

W niedzielę 10 października po południu nasz kościół odwiedziła młodzież z Walencji, z parafii Świętej Rodziny, która wspiera neokatechumenalną missio ad gentes w Huskvarnie. Po kościele oprowadził ich o. Arkadiusz, który towarzyszył gościom razem z przedstawicielami wspólnoty neokatechumenalnej.

OBÓZ INACZEJ

W weekend 16

i 17 października ponad 30 bierzmowanych z naszej parafii w Jönköpingu przybyło do kościoła pw. Imienia Jezusa w Nässjö na do-
roczny obóz.

W tym roku tematem obozu była Eucharystia. Dlatego młodzież miała okazję poznać proces pieczenia chleba - kwaszonego i praśnego - od ziarna poprzez mąkę, zakwas, wyrabianie i wy-
rastanie ciasta aż do pieczenia. Fachowej rady i pomocy udzielał nasz parafianin Filip Bertilsson, który jest zawodowym piekarzem. Równoległe z pracą w grupach młodzieży przedstawiane było znaczenie chleba oraz historii biblijnych i przypowieści z Ewangelii. W niedzielę przed południem swój wykład o chlebie w Piśmie świętym miał zaproszony biblista Emanuel Sennerstrand, również nasz parafianin.

W programie było także dużo modlitwy: Msze Święte, adoracja eucharystyczna i Liturgia godzin. Ale był też czas na spacer i zabawy integracyjne, prowadzone przez młodzież z parafialnej wspólnoty młodych katolików SUK. Stroną „techniczną”, czyli przygotowaniem posiłków oraz utrzymaniem porządku w budynku zajęli się rodzice oraz wolontariusze ze wspólnoty przy kościele w Nässjö.

Ze względu na brak miejsca na nocleg konieczne było przewie-
zienie uczestników obozu w sobotę wieczorem do Jönköpingu i po-
nowne przywiezienie w niedzielę rano. Mamy nadzieję, że następny obóz będzie już bardziej „nor-
malny”.

FESTIWAL ŚWIĘTYCH

W sobotę 30 października zor-
ganizowaliśmy w naszej parafii Korowód Świętych (po szwedzku „Allahelgons festtåg”). Wszystkie dzieci w parafii zostały zaproszo-
ne do przebrania się za świętych. W zabawie wzięli udział także do-
rośli!

Pierwsze informacje wystali-
śmy do rodziców już na początku października, prosząc ich o przy-
gotowanie dzieci poprzez podję-

cie następujących kroków:

1. Wybierz świętego.
2. Zapoznaj się z nim.
3. Pomódl się za jego wstawiennictwem.
4. Wymyśl i przygotuj kostium.
5. Przyjdź na Mszę 30 października.

Ponieważ jest to rok jubileuszowy św. Józefa, przed rozpoczęciem Mszy Świętej pomodliliśmy się za wstawiennictwem św. Józefa za wszystkie rodziny i zaśpiewaliśmy łacińską antyfonę «Salve Joseph custos pie». Ojciec proboszcz pobłogosławił obecnych relikwiami. Po błogosławieństwie wszyscy udali się w procesji do kościoła. Mszę wotywną o Wszystkich Świętych odprawił o. Władek, który do kazania zaprosił „Brata Kaloryfera”, który pomógł mu w wyjaśnieniu, czym jest świętość i dlaczego święci są tak wyjątkowi.

Po Mszy Świętej w sali parafialnej rozpoczęła się zabawa dla dzieci oraz quiz. Wszyscy, którzy przebrali się za świętych, mieli okazję zaprezentować wybranego przez siebie świętego lub świętą.

To już trzeci rok, w którym w naszej parafii odbywa się Korowód Świętych z dziećmi, przy czym w tym roku był chyba najliczniejszy udział dzieci.

NÄSSJÖ PO POLSKU

W niedzielę 31 października 2021 r. o godz. 14.00 została odprawiona po raz pierwszy Msza Święta po polsku w kościele pw. Najświętszego Imienia Jezus w Nässjö. Kościół napętnił się Polakami już od godziny 13.30, kiedy rozpoczęła się modlitwa różańcowa.

Po Mszy Świętej miało miejsce spotkanie przy kawie. Tak liczny udział we Mszy Świętej zachęca do zastanowienia się nad możliwością częstszego odprawiania Mszy Świętej po polsku w tym kościele.

ZADUSZKI

To już pięć lat z rzędu, kiedy 2 listopada odprawiamy trzy Msze

Święte za zmarłych: rano o godzinie 8.00, w południe i wieczorem o godz. 18.00. Po raz pierwszy w tym roku Msza była odprawiona także wieczorem w kościele w Nässjö. Przez cały październik nasi parafianie mieli możliwość podać imiona i nazwiska swoich zmarłych, za których modlimy się przez cały listopad i co tydzień sprawujemy dwie Msze Święte zbiorowe.

KRĘGLE

W piątek 19 listopada po wieczornej Mszy Świętej udaliśmy się z naszymi ministrantami, lektorami i organistkami najpierw na kręgle, a następnie na kolację. Wspólnie spędzony czas był dobrą okazją do umocnienia więzi między osobami, które na różne sposoby posługują w naszej parafii w czasie liturgii.

BAZAR

Po rocznej przerwie, tradycyjnie w trzeci weekend listopada, odbył się dwudniowy bazar w naszej parafii. Ten „pchli targ” łączy sprzedaż różności z obiadem. Wraz z lokalną grupą «CARITAS» w tym roku pracowali na różnych odcinkach wolontariusze, kandydaci do bierzmowania oraz studenci.

Jak co roku swoje stoisko na bazarze miały siostry z prawosławnego

klasztoru św. Elżbiety w Mińsku na Białorusi.

POWRÓT DO EKSJÖ

W niedzielę Chrystusa Króla - po prawie dwóch latach przerwy - katolickie Msze Święte powróciły do miejscowości Eksjö, należącej do naszego „Trójmiasta” (Nässjö, Eksjö i Vetlanda). Od tej pory Msza będzie sprawowana w każdą trzecią niedzielę miesiąca w budynku protestanckiego Kościoła Misyjnego (Missionskyrkan).

WSZYSCY ŚWIĘCI BIS

W poniedziałek 29 listopada obchodziliśmy znów Wszystkich Świętych - tym razem naszego Zakonu. Świętowaliśmy razem z przybyłymi dzień wcześniej gośćmi - naszymi współbraćmi: o. Igorem Salmicem z Rzymu, Asystentem generalnym Federacji Europy Centralnej (CEF) naszego Zakonu oraz o. Tomislavem Cvetko z klasztoru w stolicy Danii - Kopenhadze. Obaj bracia spotkali się z całą naszą wspólnotą w Jönköpingu oraz odbyli krótką pielgrzymkę do Alvastry, Vadsteny i naszego klasztoru w Motali.

KONIEC ROKU JÓZEFOWEGO

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP 8 grudnia zakończyliśmy też rok Jubileuszu św. Józefa. Podczas wieczornej Mszy Świętej troje parafian oddało się Matce Bożej Niepokalanej w ramach MI.

MIKOŁAJ I ŁUCJA

Pótrocze katechezy dla dzieci w naszej parafii zakończyły w sobotę 11 grudnia obchody ku czci św. Łucji i św. Mikołaja. Był praw-

Wszyscy święci bis

dziwy św. Mikołaj, który po Mszy rodzinnej, w procesji ze św. Łucją przybył z przestaniem i darami dla małych i dużych.

ALE SZOPKA!

Coroczna szopka ekumeniczna stanęła po rocznej, covidowej przerwie przed największym kościołem Jönköpingu: luteranśkim Sofiakyrkan. Wspólnoty różnych wyznań - w tym też nasza parafia - w ramach Chrześcijańskiej Rady Współpracy w Jönköpingu przygotowały plan „dyżurów” przy szopce. W sobotę 11 grudnia przy szopce stawiała się neokatechumenalna missio ad gentes z Huskvarny, a w poniedziałek 13 grudnia proboszcz z wikarym parafii oraz gospodyni, pani Gunilla Ronqvist. Do nich dołączyli przedstawiciele wspólnoty erytrejskiej, którzy śpiewem i tańcem pomogli rozgrzać marznące ręce i nogi przy zimnej i dżdżystej pogodzie, a także przyciągnąć nielicznych przechodniów do skosztowania szwedzkich pierniczków, włoskich czekoladek oraz bezalkoholowego grzańca z korzennymi przyprawami o nazwie „glögg”.

ZAPYTAJ KSIĘDZA

We wtorek 21 grudnia o. Józef M. nagrywał program pt. «Zapytaj księdza» dla telewizji EWTN Nordic.

PRAWIE GOTOWI

Tego samego dnia nasi parafianie przy kościele w Nässjö mieli

okazję odbyć przedświąteczną spowiedź (w czterech językach). Na zakończenie Mszy Świętej poświęcona została szopka bożonarodzeniowa w kościele oraz przyniesione szopki i figurki Dzieciątka Jezus.

SEKRETARIAT MISYJNY

ANIMACJE W GRODZISKU MAZOWIECKIM, GDYNI, KOSZALINIE, WERDOHL

W październiku miały miejsce ostatnie w tym sezonie animacje misyjne w parafiach: w Grodzisku Mazowieckim, w Gdyni podczas Niedzieli Misyjnej, następnie w Koszalinie i w Werdohl. Odbyło się też jedno spotkanie z młodzieżą Zespołu Szkół Plastycznych w Gdyni, która od kilku lat ze swoich oszczędności wspiera jedną dziewczynkę w Kenii w ramach programu «Adopcja na odległość».

Serdecznie dziękujemy wszystkim Braciom, zwłaszcza Gwardianom i Proboszczom za zaproszenie i otwartość na dzieła naszej Prowincji. Jednocześnie zachęcamy do przesyłania do brata Roberta propozycji terminów animacji misyjnej na przyszły rok.

PAMIĘTNIK Z MISJI W EKWADORZE

Nakładem naszej Prowincji ukazała się książka pt. «Pamiętnik z misji w Ekwadorze» autorstwa o. Michała Sabatowskiego. Autor w przystępny, a momentami humorystyczny sposób, opisuje swoje doświadczenie pobytu

i pracy w kraju misyjnym, przybliżając czytelnikom kulturę i zwyczaje miejscowej ludności, ale i codzienne życie misjonarza.

WYSTAWA

Nagrodzone prace konkursowe na temat działalności misyjnej franciszkanów w Ekwadorze, a także plansze ze zdjęciami i historią naszej misji w tym kraju, tworzyły wystawę, która przez kilka tygodni października była eksponowana w Sanktuarium św. Maksymiliana w Gdyni. W ten sposób symbolicznie zostały zakończone obchody srebrnego jubileuszu naszej obecności w Ameryce Południowej.

BR. ROBERT POWOŁANY DO KRAJOWEJ RADY MISYJNEJ

Dekretem Przewodniczącego Komisji Episkopatu ds. Misji, Ks. Bpa Jerzego Mazura, z dniem 15 listopada, br. brat Robert Koziełski został powołany na członka Krajowej Rady Misyjnej na okres pięciu lat. Utworzona przez Konferencję Episkopatu Polski 18 czerwca 2005 r., Rada w składzie czterdziestu jeden osób rozpoczęła pracę 8 października 2005 r. Jej celem jest osiągnięcie „większej skuteczności podejmowanych inicjatyw w dziedzinie animacji i współpracy misyjnej oraz uniknięcia konkurencji czy podwójnego działania”.

DOKTORAT

O. MARKA SZYMAŃSKIEGO

29 października 2021 r. na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim o. Marek Szymański odebrał dyplom uzyskania stopnia doktora, stanowiącego zwieńczenie pracy naukowej pt. «Edukacja osób z niepełnosprawnością w ramach projektu «Alegria de Vivir» w Santo Domingo - Ekwador. Studium psychopedagogiczne».

O. Marek mówi: - Chciałbym

wyrazić moją wdzięczność kierowaną w stronę tak wielu życzliwych mi osób. Z całego serca dziękuję pani promotor, prof. Dorocie Kornas-Biela za pomoc w przygotowywaniu dysertacji, cenne rady i życzliwość; również dr. Mariuszowi Wołaciejowi, bo to przez niego wpadłem na tę naukową drogę.

- Słowa wdzięczności kieruję w stronę recenzentów - pani prof. Marzenie Dycht (UKSW) oraz panu prof. Januszowi Kirence (UMCS) - za zaangażowanie włożone w sporządzenie recenzji, sugestie i dobre rady. Dziękuję pani prof. Ewie Domagała-Zyśk za przewodniczenie mojej obronie doktorskiej. Panu prof. Piotrowi Magier, Dyrektorowi Instytutu, za miłą atmosferę na Uniwersytecie. Ks. prof. Marianowi Nowakowi za życzliwość od pierwszego dnia na wydziale Pedagogiki i rozpoczęcie przewodu doktorskiego. Pani prof. Lucynie Działczkowskiej za wsparcie i wiarę. Jestem ogromnie wdzięczny wszystkim członkom Komisji Doktorskiej. Dziękuję protokolantce. Wyrażam wdzięczność administracji Wydziału Nauk Społecznych, pani Renacie Krzych, za cierpliwość i punktualne maile informujące o wszelkich działaniach w tym procesie.

- Chciałbym wreszcie podziękować wszystkim gościom: profesorom, doktorom, duchowieństwu, moim braciom, Prowincjałowi, delegatowi Prowincjała, pracownikom akademickim, doktorantom, studentom, przyjaciółom i znajomym. Z publiczności czułem ogromne wsparcie... Dziękuję wszystkim życzliwym ludziom, którzy mnie wspierali i mi kibicowali! Jest sprawą jasną, że ten sukces nie zrodził się jednego dnia. Słowa wdzięczności chciałbym skierować w stronę wszystkich moich nauczycieli i wychowawców, a także w stronę wykładowców akademickich - patronów mojego naukowego rozwoju.

- Wyrażaniu uczuć rodzinnych służą inne, bardziej bezpośrednie formy, jednak i w tym miejscu chciałbym podkreślić olbrzymią rolę moich najbliższych w osiągnięciu tego sukcesu. Dziękuję mojej mamie, zmarłemu tacie za ich wiarę i modlitwę, bratu, bratowej, kuzynom, dziękuję rodzinie za uczestniczenie w moim wzrastaniu. I przede wszystkim też

mojej drogiej rodzinie zakonnej w Polsce i Ekwadorze i wszystkim przyjaciołom w Hiszpanii, Włoszech, Korei i Niemczech.

- Co więcej, nie byłoby tego doktoratu bez udziału osób z niepełnosprawnością i zaburzeniem psychicznym tam, gdzie ten Projekt «Radość życia» był realizowany, wszystkim opiekunom społecznym, administracji Projektu i wielu, których jeszcze nie wymieniałem.

Nowemu Doktorowi składamy gratulacje i życzymy dalszych sukcesów naukowych, które przyczynią się do realnej poprawy życia osób z niepełnosprawnością.

KIERMASZ ŚWIĄTECZNY

Po raz piąty z inicjatywy Franciszkańskiego Sekretariatu Misyjnego odbył się w Gdyni franciszkański kiermasz świąteczny. Z powodu obostrzeń pandemicznych i ograniczonych możliwości lokalowych tegoroczny kiermasz odbył się w wersji mini, ale i tak przyciągnął spore grono kupujących, którzy nabyć mogli nie tylko to, co zwykle oferuje sklepik misyjny, ale także dekoracje świąteczne, klasztorne pierniki, dżemy, szopki afrykańskie i klasyczne, książki czy różne gadzety etniczne z Afryki i Ameryki Łacińskiej.

**LOKALNI
ASYSTENCI MISYJNI**
Zwracamy się z prośbą do

Guardianów o przekazanie br. Robertowi Kozielskiemu nazwiska wraz z kontaktem do wyznaczonego w danym klasztorze lokalnego asystenta ds. misji.

O. TADEUSZ ŚWIĄTKOWSKI OPUSZCZA GDYNIĘ NA RZECZ ASYŻA

Po półrocznym pobyciu w Gdyni i postudze w ramach animacji misyjnej długoletni misjonarz w Kenii potem definitór i asystent generalny ds. animacji misyjnej, o. Tadeusz Świątkowski, wraca do Italii. Tym razem jednak do kolebki Zakonu, gdzie czekają na niego nowe zadania.

ŚWIĘCENIA PREZBITERATU W KENII

W sobotę 18 grudnia 2021 r. odbyły się w Prowincji św. Franciszka z Asyżu w Kenii święcenia kapłańskie dwóch braci. Liturgia była sprawowana w kościele parafialnym Niepokalanego Poczęcia przy misji katolickiej w Ruiri-Meru.

Święceń udzielił bp Salesius Mugambi, ordynariusz diecezji Meru. Przed laty jego poprzednik, śp. bp Silas Njiru, poprosił franciszkanów z Polski, aby założyli misję w jego diecezji. Była to pierwsza placówka franciszkańska w Kenii.

Obecne święcenia kapłańskie były pierwszymi, które miały miejsce w naszej pierwotnej wspólnoty w Kenii od czasu jej założenia prawie 40 lat temu. Przybyło wielu wiernych i zakonników, aby być świadkami tego historycznego wydarzenia, które zbiegło się zarazem z parafialnym dniem rodziny.

Jednym z nowo wyświęconych kapłanów jest o. Simon Njoroge

Wahito, który został przydzielony do klasztoru św. Józefa z Kupertynu w Kikambala-Mombasa. Drugim jest o. Bernard Ndung'u Kamau, którego wyznaczono na

asystenta do domu formacyjnego Matki Bożej Anielskiej w Ruiiri-Meru. Podczas tej samej ceremonii o. Collins Omondi Odindo ze zgromadzenia misjonarzy Jezusa Zba-

wiciela otrzymał święcenia diakonatu.

W homilii biskup przypomniał kandydatom, że powierzona im misja nie zawsze musi być radośna. Po drodze mogą pojawić się problemy i wiele wyzwań do pokonania. Jednakże, pozostając wiernym Chrystusowi, można wyjść zwycięsko ze wszystkich prób. Kaznodzieja pochwalił różnorodność podejmowanego apostołatu i dodał, że Pan nadal powołuje godnych szafarzy do swojej winnicy. Zachęcił braci, aby gorliwie poświęcili się postudze, którą Bóg im ofiarowuje, a która zostaje im powierzona przez nałożenie rąk biskupa. Każdy kapłan jest powołany do dawania świadectwa o miłosierdziu i miłości Boga. Filary posługi kapłańskiej powinny ujawniać się w życiu modlitwy, w przebaczeniu i we wzywaniu ludu Bożego do prowadzenia świętego życia, mając świadomość, że Bóg jest zawsze obecny wśród swego ludu.

Składamy serdeczne gratulacje naszym drogim współbraciom. Niech nasza Matka Maryja wstawi się za nimi na ich drodze powołania.

o. Pio Musyoka, Sekretarz Prowincji

DZIEŁA I DZIAŁALNOŚĆ EWANGELIZACYJNA PROWINCJI

DOM POJEDNANIA I SPOTKAŃ IM. ŚW. MAKSYMILIANA MARI I KOLBEGO W GDAŃSKU

Ostatnie miesiące 2021 r. były pracowitym czasem w Domu św. Maksymiliana. Pomimo obostrzeń związanych z obecną sytuacją udało nam się powrócić do rekolekcji stacjonarnych, na które tak czekali nasi Goście. Tematyka jak zwykle była różnorodna, można było znaleźć coś dla „ducha i ciała” - «Rekolekcje z kuchnią

św. Hildegardy z Bingen», które prowadzi w naszym Domu o. Tomasz Tęgowski czy, pod okiem ikonopisarki Ewy Sielickiej, ćwiczyć się w słuchaniu Słowa, które przenika w ikonę - «Rekolekcje z pisaniem ikony - Matka Boża Niepokalana». Nie zabrakło również rekolekcji prowadzonych w ramach wieloletniej wspólna-

cy z p. Ireną Neumueler: «Jakub i Rachela. O miłości, zmaganiach i obietnicy», «Od studni do pałacu. Bądź kobietą wizji!», «Relacja matka - córka. Więż czy więzy?», «O przemianie umysłu. Tak jak myślisz, tak masz». Zachęcenie pozytywnym odbiorem rekolekcji w sieci, na które loguje się około 200-300 uczestników, konty-

nuowaliśmy również działalność online. Dzięki platformie ZOOM o. Mateusz Stachowski głosił Słowo rekolekcjami: «Walka duchowa cz. 4. Zwyciężyliście złEGO!», «Eliasz. Wyschnięty strumień», «Medytacje adwentowe nad Ikoną Narodzenia Pańskiego - nie w Betlejem».

Wiele wydarzyło się również na polu wymian międzynarodowych, które jest drugą „nogą” działalności naszego Domu Maksymiliana. Oprócz wizyt polsko-niemieckiej młodzieży na różnorodnych tematycznie projektach, które są możliwe dzięki współpracy z Polsko-Niemiecką Wymianą Młodzieży (PNWM) udało nam się

nawiązać kolejne kontakty międzynarodowe. Dzięki wsparciu finansowemu udzielonemu przez Narodowy Instytut Wolności (NIW) w ramach Programu Wspierania Rozwoju Międzynarodowych Domów Spotkań, w DMK odbyły się cztery projekty, na których gościliśmy młodzież z Rosji, Kazachstanu, Białorusi, Ukrainy, Litwy, Uzbekistanu, Polski i Mołdawii pod hasłem «Natura a człowiek solidarny XXI wieku». W czasie spotkań młodzież uczy się życia w zgodzie z naturą, niemarnowania żywności i zasobów, poszerza edukację związaną z dbaniem o środowisko, a także uczestniczy w różnorodnych zajęciach

warsztatowych. Ojciec Tomasz Tęgowski prowadzi m.in. zajęcia z tworzenia ekologicznych środków czystości czy higieny osobistej, a Dyrektor Domu - o. Piotr Pliszka - uczy naturalnego wykorzystania produktów w duchu „zero waste” - pieczenie, gotowanie, kiszenie. Na znak solidarności z drugim człowiekiem, szczególnie tym potrzebującym, podczas jednego z projektów młodzież zapakowała pięknie zdobione pierniki, które zostały wysłane do Ośrodka dla cudzoziemców w Zalesiu, w okolicy Terespoła. Natomiast świeże i pachnące chleby zostały занiesione do gdańskiej lodówki społecznej przy kościele św. Mikołaja.

RYCERSTWO NIEPOKALANEJ

Tegoroczny zjazd Rycerstwa Niepokalanej Polski Północnej został zorganizowany 6 listopada w Gdyni i stanowił zarazem inaugurację nowej inicjatywy modlitewno-formacyjnej pod hasłem «Franciszkanie dla Niepokalanego Serca Maryi». Spotkania stanowią propozycję bardziej intensywnego przeżywania pierwszych sobót miesiąca i mają być organizowane przez gdyńskich franciszkanów regularnie co miesiąc.

Na początku zjazdu o. Michał Nowak, prowincjalny Asystenta ds. Rycerstwa Niepokalanej, przywitał przybyłe reprezentacje wspólnot z Czerska, Darłowa, Darłówka, Elbląga, Gdyni, Gdańska, Kołobrzegu, Koszalina, Lęborka, Ostródy oraz Smętowa Granicznego a także ich duszpasterzy oraz miejscowych parafian.

Pierwszym punktem spotkania była konferencja pt. «Osobiste oddanie Maryi i jego owoce», którą wygłosił o. dr Piotr Matuszak, proboszcz parafii pw. św. Antoniego w Gdyni.

posłuchaj

W samo południe uczestnicy zjazdu wzięli udział w Eucharystii, której przewodniczył Minister prowincjalny, o. Wojciech Kulig. Jak powiedział, Maryja wskazuje na Jezusa, z którym mamy rozwiązywać wszystkie problemy życia codziennego i z którym mamy budować relację. Tak jak Maryja, mamy zdać się na Jezusa i ufać Mu bezgranicznie.

posłuchaj

Po południu uczestnicy zjazdu wzięli udział w godzinnej Adoracji Najświętszego Sakramentu. Modlitwa została potoczona z medytacją Tajemnicy Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie, w której pomogło rozważanie o. Michała oraz animacja muzyczna w wykonaniu scholi «Epifania».

Zjazd zakończył się drugą konferencją pt.: «Zdobycie świat dla Niepokalanej DZIŚ!», którą wygłosił o. Michał Nowak.

posłuchaj

DUSZPASTERSTWO MEDIALNE

UWIELBIENIE NA SYLWESTRA

W ramach comiesięcznych (mniej więcej) spotkań on-line na żywo „Uwielbienie z modlitwą o uwolnienie” na koniec roku - 31 grudnia o godz. 23.00 - odbyła się adoracja dziękczynno-przebłagalna. Mimo pory, która sugerowałaby raczej siedzenie przed telewizorem z szampanem w rękę, zgromadziła ona wiele osób. Bezpośrednio po niej, o północy, o. Mateusz Stachowski odprawił Mszę Świętą w intencjach uczestników modlitw. Eucharystia była transmitowana z naszego kościoła w Ostródzie. Można byłoby chyba zaryzykować stwierdzenie, że zebrała się już grupa uczestników, którzy regularnie włączają się w modlitwę przez Internet. W planach mamy organizowanie „Uwielbień” na żywo, w kościele, oczywiście także z transmisją na YouTube.

ASYSKIE PLANY

Nagrania programu „Słowo na niedzielę”, emitowanego przez Telewizję Polską, przebiegają zwykłym rytmem, z tym, że w

grudniu zapadła decyzja dotycząca wyjazdu do Asyżu. To tam, w mieście św. Franciszka, ma powstać dziewięć odcinków (obejmujących między innymi cały Wielki Post). Będą to oczywiście komentarze do niedzielnej Liturgii Słowa, jednak połączone z krótkimi odniesieniami do życia Serafickiego Ojca. Naszym szczególnym pragnieniem jest zapoznanie widzów TVP z ważnymi, franciszkańskimi miejscami związanymi z Asyżem. Co prawda formuła programu nie pozwala na pokazanie zbyt wiele takiego dodatkowego materiału (odcinki mają niecałe pięć minut), ale i tak mamy nadzieję, że uda się nam wpleść wystarczająco dużo, by oczywiście piękno Asyżu mogło przemówić na ekranie. Jeśli zaś chodzi o samego św. Franciszka, to planem jest ukazanie

mniej znanych epizodów z jego życia, by ukazać go w nieco szerszej perspektywie, niż (mówiąc z przymrożeniem oka) bieganie po umbryjskich dolinach i miłowanie motyli.

WIARA PANI ANI, CZYLI BARDZO DŁUGO

25 grudnia zakończyły się tegoroczne rekolekcje internetowe, przygotowane przez naszą redakcję. Były one zatytułowane „Jedyny plan B” i dotyczyły Anny, matki proroka Samuela. Były to rekolekcje biblijne, a więc nie tylko próbowały komentować fragment

» jedyny » PLAN B.

Historia pani Ani, która nie przestała wierzyć

Rekolekcje na Adwent 2021. Od 29 listopada W każdy poniedziałek, środę i sobotę Adwentu

ADWENT 2021 + FRANCISZKANIE TV + 1 SM 1

Pisma Świętego, by zachęcić do wiary, do gorliwszego pójścia za Panem Jezusem, ale także próbowały niejako zaglądać pod powierzchnię tłumaczenia (tekstów oryginalnych na język polski) i proponować nowe spojrzenie na dobrze znane fragmenty, co miało prowadzić do interesujących odkryć duchowych. Choć rekolekcje internetowe (na Adwent i Wielki Post) tworzymy już od ponad dziesięciu lat, to jednak tegoroczne były dość nowatorskie, jeśli chodzi o długość odcinków. Nie trzeba być znawcą marketingu, żeby wiedzieć, że treści prezentowane w mediach społecznościowych (czy ogólnie w internecie) powinny być raczej zwięzłe i krótkie, zwłaszcza jeśli chodzi o filmy na YouTube, jeśli chcemy zachęcić widza do oglądania. Sęk w tym, że najkrótszy odcinek cyklu „Jedyny plan B” miał ponad dwadzieścia pięć minut! A najdłuższy w takim razie...? Aż strach powiedzieć... Godzina dwadzieścia minut. A jednak okazało się, że nie tylko tak długie rozważania (bo ponad

godzinnych było kilka na dwadzieścia pięć odcinków) znalazły niemałą liczbę widzów, ale na dodatek w zdecydowanej większości wcale nie oczekiwali oni krótszych katechez. Koniec końców rekolekcje spotkały się z życzliwym przyjęciem, a w ich trakcie wśród uczestników pojawiało się sporo pytań, które zamieszczane były w komentarzach. Jako ciekawostkę można podać, że poza zwiastunem, zapowiedzią filmową (tzw. trailer), tym razem przygotowaliśmy także film z całym tekstem biblijnym, który był podstawą rozważań (1 Sm 1). Fragment ten odczytał pięknie o. Tomasz Szymczak, sekretarz generalny naszego Zakonu. I tym razem także udało nam się odpowiednio dopasować muzykę, która niezwykle przypa-

dła widzom do gustu (najwięcej pytań w trakcie rekolekcji dotyczyło właśnie utworu przewodniego). Rekolekcje przygotował i wygłosił o. Mateusz Stachowski.

SŁUCHAJ SŁOWA PRZYGOTOWANY/A

Od XXXII niedzieli zwykłej B (czyli od 5 listopada) ruszył nowy sezon „Daję Słowo przygotowanie”, czyli biblijnego cyklu, omawiającego szczegółowo niedzielą Liturgię Słowa, pod kątem historycznym, kulturowym, językowym. Z ogromną przyjemnością i radością mogliśmy wysłuchać konferencji o. Michała Baranowskiego, doktora nauk biblijnych, wieloletniego wykładowcę Starego Testamentu we franciszkańskim seminarium w Łodzi-Łagiewnikach. Mimo ogromnej wiedzy o. Michał w prosty sposób tłumaczy biblijne zagadnienia tak, że kolejne fragmenty stają się łatwiejsze do rozważania i przyjęcia do serca. A taki właśnie jest cel naszej serii dotyczącej Pisma Świętego.

DAJĘ SŁOWO

PRZYGOTOWANIE

XXXII niedziela zwykła B

DAJĘ SŁOWO - PRZYGOTOWANIE #14 - XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA B

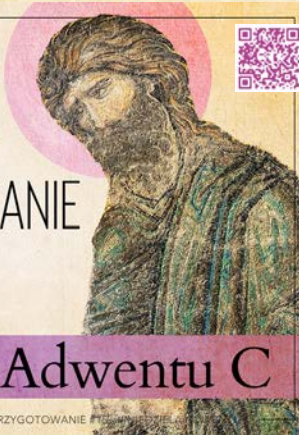

DAJĘ SŁOWO

PRZYGOTOWANIE

II niedziela Adwentu C

DAJĘ SŁOWO - PRZYGOTOWANIE #15 - II NIEDZIELA ADWENTU C

DAJĘ SŁOWO, ŻE NIE ZA DŁUGO

A skoro wspomnieliśmy o o. Tomaszu Szymczaku, to trzeba koniecznie powiedzieć, że od 19 października w Gdańsku nagrywaliśmy kolejne odcinki „Daję Słowo przygotowanie”. I tu także pobiliśmy absolutny rekord: do tej pory najdłuższy odcinek DSP miał dwie godziny, jednak komentarze o. Tomka są dłuższe o niemal godzinę. Nie o zawody czasowe tu idzie rzecz jasna, ale warto znów podkreślić, że niemal trzy godziny mówienia o niedzielnych czytaniach, to chyba trochę za dużo, prawda? Otóż bardziej

mylnego. Okazało się szybko, że odcinek na II niedzielę Adwentu, autorstwa o. Tomasza, błyskawicznie (to dobre słowo) zyskuje widzów, którzy nie szczędzili słów zachwytu i nad treścią, i nad formą. Bo należy jasno stwierdzić (kto nie słyszał o. Tomasza w akcji), że słuchanie go, to czysta przyjemność. Wiedza połączona z erudycją, okraszona humorem i franciszkańską pokorą, daje piorunującą miksturę biblijną. Dzięki temu uczymy się, że widzowie YouTube wcale nie oczekują filmów krótkich i ekscytujących od pierwszych sekund. Wielu szuka dobrej, duchowej strawy, chętnie poświęcając cenny przecież czas, na wartościowe treści. Dlatego tym bardziej ogromnie się cieszymy, że pojawiać się będą kolejne odcinki cyklu „Daję Słowo przygotowanie”, prowadzone przez wspaniałych franciszkańskich biblistów kochających Słowo Boże - o. Michała Baranowskiego, o. Tomasza Szymczaka i o. Piotra Kurka. I do tego prawdziwego amatora (od *amare*), o. Mateusza Stachowskiego.

Odcinki ukazują się każdego miesiąca. Gorąco zapraszamy do oglądania.

Jednocześnie przypominamy, że na platformie soundcloud można codziennie słuchać franciszkańskich homilii, na stronie 3zdania.pl codziennie można czytać krótki komentarz do Liturgii Słowa, zaś w każdą niedzielę na YouTube można oglądać rozważanie Daję Słowo.

PRZEKAŻ 1% PODATKU

na franciszkańską fundację

"TWORZYĆ MIŁOŚCIĄ"

KRS 0000695283

Twój 1% ma znaczenie!

REKOLEKCJE FRANCISZKAŃSKIE + 2022

28 stycznia - 1 lutego - Rekolekcje dla wszystkich
REKOLEKCJE Z PISANIEM IKONY - MANDYLION

4 - 6 lutego - Rekolekcje dla wszystkich
TOBIASZ I SARA – DROGA DO BLISKOŚCI

25 - 27 lutego - Rekolekcje dla wszystkich
JONASZ. CZŁOWIEK, KTÓRY MYŚLAŁ, ŻE JEST BOGIEM

4 - 6 marca - Rekolekcje dla wszystkich
DETOKS DUSZY, DETOKS CIAŁA

11 - 13 marca - Rekolekcje dla wszystkich
JAKUB I RACHELA – O MIŁOŚCI, ZMAGANIACH I OBIETNICY

25 - 27 marca - Rekolekcje dla wszystkich
OSTATNIA NOC IZAAKA, CZYLI O TYM JAK WYBACZAĆ

29 kwietnia - 3 maja - Rekolekcje dla wszystkich
STARSZY SYN MARNOTRAWNY

13 - 15 maja - Rekolekcje dla wszystkich
ŻYCIE I ŚMIERĆ JEST W MOCY JĘZYKA
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO I PRZEKLEŃSTWO

10 - 12 czerwca - **Rekolekcje dla kobiet**
LUSTERCZKO, POWIEDZ PRZECIE

12 - 16 czerwca - Rekolekcje dla wszystkich
REKOLEKCJE Z PISANIEM IKONY - ŚW. ANTONI

22 - 24 czerwca - Rekolekcje dla wszystkich
POKONAJ SWÓJ STRACH

4 - 9 lipca - Rekolekcje dla wszystkich
REKOLEKCJE Z POSTEM ŚW. HILDEGARDY Z BINGEN

10 - 14 lipca - Rekolekcje dla wszystkich
REKOLEKCJE Z PISANIEM IKONY
MARYJA Z JEZUSEM – ORANTKA

15 - 17 lipca - **Rekolekcje dla kobiet**
MATKA I CÓRKA – WIĘŹ CZY WIĘZY?

19 - 21 sierpnia - Rekolekcje dla wszystkich
MÓJ ANIOŁ I JA
JAK ZAPRZYJAŃCIĆ SIĘ Z ANIOŁEM STRÓŻEM

22 - 26 sierpnia - Rekolekcje dla wszystkich
REKOLEKCJE Z PISANIEM IKONY
MATKA BOŻA CZĘSTOCHOWSKA

26 - 28 sierpnia - Rekolekcje dla wszystkich
JAK NA CO DZIEŃ ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

2 - 4 września - **Rekolekcje dla mężczyzn**
RYCERZE W KAPCIACH

9 - 11 września - Rekolekcje dla wszystkich
UCIECZKA JONASZA – O LĘKU PRZED BOGIEM

23 - 25 września - Rekolekcje dla wszystkich
DETOKS DUSZY, DETOKS CIAŁA

30 września - 2 października - **Rekolekcje dla kobiet**
ODPOWIEDNIA POMOC
KOBIETA, KTÓRA WSPIERA MĘŻCZYZNĘ

10 - 16 października - Rekolekcje dla wszystkich
REKOLEKCJE Z POSTEM ŚW. HILDEGARDY Z BINGEN

28 - 30 października - Rekolekcje dla wszystkich
ELIASZ. WYSCHNIĘTY STRUMIEŃ

4 - 6 listopada - Rekolekcje dla wszystkich
WZRASTANIE NA DROGACH SAMOTNOŚCI

18 - 20 listopada - Rekolekcje dla wszystkich
PRZEZ CIEMNĄ DOLINĘ... PSALM 23
JA ZAWSZE JESTEM Z TOBĄ

21 - 25 listopada - Rekolekcje dla wszystkich
REKOLEKCJE Z PISANIEM IKONY – ANIOŁ STRÓŻ

25 - 27 listopada - **Rekolekcje dla kobiet**
KOBIETA WOLNA OD NIEMOCY

2 - 4 grudnia - Rekolekcje dla wszystkich
O PRZEMIANIE UMYŚLU
TAK JAK MYŚLISZ, TAK MASZ

9 - 11 grudnia - Rekolekcje dla wszystkich
RAMIONA JAKUBA.
JAK POKOCHAĆ HISTORIĘ SWOJEGO ŻYCIA?

www.rekolekcjefranciszkanskie.pl

Dom Pojednania i Spotkań
im. św. Maksymiliana M. Kolbego
ul. Świętej Trójcy 4
80-822 Gdańsk

*Sprawdź terminy
rekolekcji online*

KONTAKT
+48 58 301 57 21
+48 609 113 117
rekolekcje@dmk.pl

Z PAMIĘTNIKA KAZNOCZYŃCY

Ile razy drażniło mnie niesłuchanie, kiedy ktoś wyciągał moje słowa z kontekstu i próbował udowodnić mi, że coś źle mówię, czy robię. - Weź pod uwagę to, co powiedziałem wcześniej! Bo inaczej faktycznie, będziesz w stanie wmówić mi, co tylko będziesz chciał...

Kontekst, przyjacielu, kontekst!

W notesie znalezionym na klasztornym strychu przeczytałem takie zdanie: „Jeśli Pismo Święte znamy tylko z dwóch źródeł: ze Mszy Świętej (czyli z Liturgii Słowa) i z brewiarza (psalmy, Godzina Czytań, krótkie czytania), to nie znamy go wcale”.

Wydaje mi się, że jest to pewna przesada, ale sam pamiętam, kiedy przed laty przewodniczyłem Liturgii Godzin w klasztorze siostr, które odmawiały inną formę brewiarza niż ta, do której jesteśmy przyzwyczajeni: pobożne niewiasty modliły się akurat psalmem sześćdziesiątym trzecim, który znamy na pamięć - pojawia się w końcu na Jutrznii wielu uroczystości i świąt. Ale gdy nagle usłyszałem: „Niech zostaną zgładzeni ostrzem miecza i staną się łupem szakali”, to zaskoczony pomyślałem: „A co to takiego?? Skąd one to wzięły?” No wzięły z psalmu, ni mniej, ni więcej, sześćdziesiątego trzeciego. Dotarło wtedy do mnie, że bardzo kiepsko znam Pismo Święte. I że naprawdę, zgodnie z maksymą wyczytaną w starych zapiskach, znam tylko niektóre fragmenty, bo one właśnie regularnie powracają w cyklu dwu- lub trzyletnim na Mszy Świętej.

No dobrze, ale czy to aż takie straszne? Obawiam się, że tak. Albo nawet straszniejsze. Bo kiedy nie czytam regularnie Pisma Świętego, kiedy nie znam po prostu jego treści, nie będę miał przed oczami całości, nie będę wiedział dokąd prowadzi dany fragment, co w gruncie rzeczy mówią słowa, wypowiedane przez kogoś z biblijnych bohaterów. I w swoich homiliach będę mówił biednym słuchaczom to, co akurat mi się zdaje, że znajduje się w Ewangelii, czy pierwszym czytaniu. Oczywiście, Duch Święty wieje kędy chce i może dokonać cudów w sercu słuchacza w dowolnym momencie dowolnego kazania. Niemniej moim zadaniem, jako tego, któremu powierzono charyzmat głoszenia Słowa Bożego, jest to, by najpierw to Słowo znać. A mówienie w takim momencie o tym, by zostawić miejsce dla Ducha Świętego (czyli pójść na ambonę „na spontana”, jak niekiedy słyszałem we franciszkańskich kręgach) uznaję za zwykły przejaw lenistwa. Także u siebie. Przede wszystkim u siebie.

Spróbujmy zobaczyć ów kontekst na przykładzie. Na początku ósmego rozdziału Ewangelii Marka czytamy, że „wielki tłum” znowu był z Jezusem. Wygląda na to, że Ewangelista chce zwrócić naszą uwagę na coś ważnego, co stało się wcześniej, a co pozwoli nam lepiej zrozumieć fragment, który właśnie będziemy czytać. Skoro użył słowa „znowu” przy określeniu „wielki tłum”, to poszukajmy, kiedy wcześniej u Marka był przy Jezusie „tłum”. Okazuje się, że nie raz, co wiele nam nie mówi. Ale jeśli zawężymy poszukiwania do „wielkiego tłumu”, to okazuje się, że znajdziemy go przy Panu Jezusie najbliżej wstecz od Mk 8,1 w 6,34, czyli przy okazji pierwszego rozmnożenia chleba i ryb. No dobrze - i co z tego? Ano to, że niecałe dwa rozdziały wcześniej uczniowie znaleźli się w niemal identycznej sytuacji, jak teraz (w Mk 8,1) - pustkowiu, wielki tłum, nie ma chleba. I mimo tego dziś pytają: „Kto mógłby tu, na pustkowiu, nakarmić taki tłum?” W tym pytaniu brzmi pewna pustka - nie ma nikogo takiego, a przecież rozmawiają z Jezusem! Zupełnie inaczej brzmią zatem ich słowa (wyrażające brak ufności) w kontekście pierwszego cudu nakarmienia wielkiego tłumu (który zresztą był większy niż za drugim razem).

Dzięki temu, że bierzemy pod uwagę kontekst (choćby rozdział przed i rozdział po fragmencie, który chcemy rozważyć, choć ideałem byłoby zwrócić uwagę na całość księgi, na autora, to, do kogo pisał - o czym oczywiście nie będziemy za każdym razem opowiadać - bo to wszystko jest dostępne dla każdego głoszącego, bez konieczności poznawania języków biblijnych) odstani się przed nami o wiele więcej, niż tylko jakieś jedno wydarzenie czy zdanie. A kiedy sam odkrywam zaskakujące piękno Słowa Bożego, wtedy zupełnie inaczej je głoszę.

A jakie ma to znaczenie dla słuchaczy, pokazuje idealnie Pan Jezus, idąc z dwoma uczniami do Emaus. Dla nich wydarzeniem, które komentują, które całkiem ich zajmuje, jest śmierć ich Mistrza. Jezus więc, tłumacząc im to, co w Starym Testamencie odnosiło się do Niego, odslania im szerszy kontekst tego, co właśnie się stało w Jerozolimie. Dzięki temu będą mogli przestać słuchać swego strachu. Dzięki temu będą mogli rozpoznać Jezusa. I wrócić do Jerozolimy, która już nie będzie miejscem, które rani serce, bo jest miastem-grobem ich Pana.

Nie czytamy Biblii po to, żeby zdobyć większą wiedzę i moc bez trudu rozwiązywać biblijne krzyżówki, ale po to, żeby zobaczyć własne cierpienie w szerszym kontekście - nawet jeśli nie widzę przy sobie Jezusa, to wierzę, że jest tak blisko, jak przy uczniach uciekających do Emaus. Wierzę, że Pan Jezus zaprasza nas, głoszących Słowo, do odslaniania tych zakrytych niekiedy kontekstów życia naszych słuchaczy.

W Piśmie Świętym są odpowiedzi na nasze pytania, wątpliwości, strapienia, skoro jest ono żywym Słowem. Czy moje głoszenie jest tą odpowiedzią? Czy pamiętam, że mam wyjaśniać Pisma tak, jak mój Pan po to, by inni mogli Go spotkać? Boję się, że wiele razy mogłem wyrwać z kontekstu słowa, które Kościół dał w Liturgii tylko dlatego, że nie przygotowałem się odpowiednio. I głosić homilie, które nikogo nie ożywiają, nie zapalają serca nadzieją.

Och, daj mi Duchu Święty, wielkie pragnienie kochania Słowa Bożego!

oMS

SPIS TREŚCI

Życzenia Ministra prowincjalnego.....	2
Inauguracja roku akademickiego.....	3
Transitus 2021.....	4
Święto Prowincji 2021.....	7
Wotum dziękczynienia dla Matki Miłosierdzia..	9
Postulat 2021/2022.....	10
Jesienne spotkanie przełożonych.....	11
Regionalny dzień formacji.....	11
“Requiem” w Gdyni.....	12
Rekolekcje na Węgrzech.....	13
Wizytacja generalna w Prowincji.....	13
Imieniny Wikariusza Prowincji.....	14
Śluby wieczyste.....	15
Jubileusz chóru “Symfonia”.....	17
Paczka na Kresy.....	18
Aktualności z klasztorów - Polska.....	20
Kanada.....	35
Litwa.....	37
Niemcy.....	42
Szwecja.....	45
Sekretariat Misyjny.....	49
Dom Pojednania i Spotkań.....	51
Rycerstwo Niepokalanej.....	53
Duszpasterstwo Medialne.....	54
Rekolekcje franciszkańskie 2022.....	56
Z pamiętnika kaznoczyńcy.....	58

Strona prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego: www.franciszkanie.gdansk.pl

Franciszkański świat w jednym miejscu: www.franciszkanie.tv

Codziennie rozważanie Słowa Bożego: www.3zdania.pl

Strona powołaniowa: www.powolanie.com.pl

Sekretariat misyjny: www.sekretariatmisyjny.pl

Fundacja “Tworzyć miłością”: www.fundacjatm.pl

Rekolekcje: www.rekolekcjefranciszkanskie.pl

Dom Pojednania i Spotkań im. św. Maksymiliana Marii Kolbego: www.dmk.pl

Wydano staraniem Sekretariatu Prowincji św. Maksymiliana
Redakcja i opracowanie materiału: o. Piotr Kurek
Korekta: o. Piotr Kurek i Maja Studzińska
Skład i łamanie: o. Mateusz Stachowski
Opracowano na podstawie materiałów nadestanych.
Zdjęcia pochodzą z archiwum Prowincji oraz
z materiałów nadestanych. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Adres redakcji
ul. Świętej Trójcy 4
80-822 Gdańsk
tel. 58 3018525; fax 58 3010752
kuria@franciszkanie.gdansk.pl
Nakład: 130 egz.
Numer zamknięto 17 II 2022 r.
Do użytku wewnętrznego.

**ŚWIĘTO PROWINCJI ŚW. MAKSYMILIANA MARI KOLBEGO
INOWROCŁAW - 9 PAŹDZIERNIKA 2021 R.**